

Znanstveni radovi

UDK 811.163.42'82(497.5 Goričan)
811.163.42'373.45:811.511.141
Izvorni znanstveni članak
Prihvaćeno za tisk 21. 03. 2006.

Duro Blažeka
djuro.blazeka@vus-ck.hr

Hungarizmi u govoru Goričana

U radu se analizira korpus hungarizama prikupljenih u terenskim istraživanjima govora Goričana – medimurskog mjesna uz granicu s Madarskom. Korpus se analizira s obzirom na vrste riječi, područja izvanjezične stvarnosti kojima riječi iz korpusa pripadaju te njihovu fonološku, morfološku i semantičku adaptaciju. Poseban se naglasak stavlja na analizu sekundarnih semantičkih adaptacija novijega datuma (najčešće derogacija) kojima oni hungarizmi koji imaju odgovarajuće ekvivalente iz standardnog jezika produžavaju svoju prisutnost u aktivnom leksiku govornika govora Goričana. Također se daje kritički osvrt na Hadrovicsevu tvrdnju da su prilozi nastali adverbalizacijom konstrukcije *na + A / L* pridjeva utjecaj madarskog jezika. Primjeri u kojima su glagoli s odvojenim prefiksima (prilozi smjera) podijeljeni su na one sveze kod kojih se prilozi mogu izostaviti bez posljedica za značenje i sveze kod kojih se izostavljanjem priloga gubi željeno značenje.

0. Uvod

U hrvatskoj dijalektologiji malo je radova o hungarizmima u kajkavskim mjesnim govorima (MARESIĆ 1997, PETRIĆ 1999). Hadrovics se uglavnom ograničio samo na primjere iz literature.¹ Posljednji je trenutak da se provedu takva istraživanja jer u procesu nestajanja kajkavskog leksika najbrže nestaju hungarizmi zbog toga što ih većinu i najstariji govornici kajkavskih mjesnih govora osjećaju kao vrlo arhaične jezične elemente.

1. Govor Goričana – govorni tip unutar donjeg poddijalekta međimurskog dijalekta

Goričan se nalazi na sjeveroistoku Medimurja, svega nekoliko kilometara od granice s Madarskom. Podrijetlo toponima nije do kraja razjašnjeno. Postoje

¹ »Die Materialsammlung beschränkte ich im großen und ganzen auf die Schriftsprachliche.« HADROVICH 1985: 39.

dvije mogućnosti tumačenja: a) Korijen je riječi prilog *gori* »gore« jer je mjesto nastalo na maloj uzvisini koja je omogućila obranu od čestih poplava. b) Leksem za etnika postao je toponim. Medimurci mjesto nazivaju *G'orčenje*. Ovakav je množinski oblik za toponime u Medimurju uobičajen, npr. *Čofočje* »Čehovec«, *Kr'ołefcje* »Gornji / Donji Kraljevec«, *Prsl'ofcje* »Pribislavec«, *V'anufcje* »Ivanovec«. Fakultativni oblik na *-e* u nominativu tih toponima prodro je iz akuzativa zbog učestale upotrebe u tom padežu (*Idem v ...e*).²

Govor Goričana spada u goričansku skupinu donjeg poddijalekta medimurskog dijalekta.³ Ta se skupina razlikuje od ostalih skupina donjega poddijalekta medimurskog dijalekta po nepostojanju *ń* u suglasničkom inventaru i nastavku *-u* za pridjev radni muškog roda jednine (u ostalim govorima donjega poddijalekta nastavak je *-l*).

U Goričanu, kao i u cijelom medimurskom dijalektu, izgubljena je opreka po kvantiteti i modulaciji. Lončarić smatra da je gubitak opreke po kvantiteti u nekim gradičanskohrvatskim govorima (Vedešin i Homok koji se nalaze u Mađarskoj) i medimurskom dijalektu nastao pod utjecajem njemačkoga i madarskoga jezika.⁴

Goričan je jedan od 9 punktova u Medimurju u kojima je detaljno prikupljena grada za veliki znanstveni Rječnik medimurskog dijalekta. U ovom se trenutku za taj rječnik verificira grada od 30000 riječi i pomno razrađuje konцепцијa njegove izrade, što je vrlo složen zadatak s obzirom na velik broj fonoloških i morfoloških raznolikosti unutar medimurskog dijalekta.

2. Teorijsko-metodološki okvir istraživanja korpusa

2.1. Korpus od stotinjak goričanskih hungarizama prikupljen je kombinacijom dvaju načina prikupljanja leksika za dijalektalne rječnike (»dirigiranog terenskog istraživanja na temelju upitnika« i »slobodnog istraživanja leksika«⁵). Prvu fazu slobodnog istraživanja leksika govora Goričana u kojoj je skupljena sirova grada obavljali su studenti Visoke učiteljske škole u Čakovcu. U drugoj je fazi autor ovog rada na brojnim terenskim istraživanjima znanstveno verificirao tu gradu. Na taj su način ostvareni idealni uvjeti za prikupljanje što arhaičnije leksičke grade jer stručnjak pomoću upitnika može istražiti fonologiju i morfologiju nekoga govora, ali mali su izgledi da će prikupiti arhaičnu leksičku gradu o kojoj se prvo informacije najčešće mogu dobiti samo u spon-

2 U Medimurju nisu potvrdeni singularni oblici imenice *g'oj*: *G'oj je su mij d'alku* »Moj gaj je daleko«; *'Idem v g'oj*.

3 Donji poddijalekt *ě* = *ə* (kao zatvoreni *e*-samoglasnici) *l* = *q* (kao *o*-samoglasnici), srednji poddijalekt *ě* = *ə* (kao zatvoreni *e*-samoglasnici) *l* ≠ *q* (slogotvorno *l* kao *u*, a *q* kao *o*-samoglasnici), gornji poddijalekt *ě* ≠ *ə* (*ě* kao zatvoreni *e*-samoglasnici, a *ə* kao otvoreni *e*-samoglasnici), *l* ≠ *q* (slogotvorno *l* kao *u*, a *q* kao *o*-samoglasnici). BLAŽEKA 2005 b: 144.

4 Isto Lončarić tvrdi i za diftonge *uo* i *ie* koji se nalaze u nekim medimurskim i gradičanskohrvatskim govorima. LONČARIĆ 1995: 217 U govoru Goričana diftonga nema u čemu je vidljiv utjecaj preloških i podturenskih govora.

5 ŠOJAT 1985: 342–343

tanom govoru ispitanika koji nisu svjesni da je njihov govor predmet istraživanja. I najbolji upitnik pokrit će samo općepoznati leksik, a arhaičniji leksik (kao što je to većina hungarizama) može se čuti većinom samo u posebnim komunikacijskim situacijama.

2.2. Kod izbora riječi za ovaj korpus upotrijebila se kombinacija dvaju oprečnih kriterija kod utvrđivanja porijekla posuđenica, tj. da se njihovo porijeklo odreduje ili prema jeziku izvoru (FILIPOVIĆ 1986: 191–192) ili prema jeziku posredniku (MULJAČIĆ 1997–98: 269). U korpus su uvrštavane riječi po oba kriterija, ali je ipak mnogo više pažnje posvećeno onim posuđenicama za koje je nedvojbeno da im je korijen madarskog podrijetla, a manje onima gdje je madarski jezik posrednik⁶. Kod ovih drugih uzimane su u obzir samo one posuđenice kod kojih je posredništvo madarskog jezika sigurno⁷, a one spornije nisu uzimane u korpus⁸.

2.3. U analizi semantičke adaptacije hungarizama napravljena je okvirna podjela hungarizama na 2 skupine: a) na one koji odlaze u pasivni leksik (ili zbog toga što označuju denotate koji nestaju iz suvremenog života ili zbog toga što ih pod utjecajem standarda potiskuju ekvivalenti hrvatskog podrijetla) i b) na one koji se održavaju u aktivnom leksiku (ili zbog toga što u standardnom jeziku nema odgovarajućih ekvivalenta ili zbog provedene suvremene sekundarne semantičke adaptacije, najčešće pejorizacije). Jasno je da je vrlo teško utvrditi točno vrijeme kada se dogodila neka semantička promjena pa u navedenim primjerima za suvremenu sekundarnu semantičku adaptaciju treba podrazumijevati da se dogodila jedna od dviju mogućnosti: a) do proširenja ili suženja značenja došlo je za života ispitanika, b) za života ispitanika prevagnulo je jedno od već prije postojećih značenja, a potisnuto drugo.

Kao relevantna značenja uzimana su ona značenja koja su potvrđena barem od jednog ispitanika. Npr. za temeljno značenje glagola *xal'osítî* (**halászat** »ribariti«)⁹ uzima se značenje »krasti voće u tudim vrtovima«, a ne značenje »ri-

6 Tako toj problematici pristupa i Mamić u opisu madarskih elemenata u Krležinim djelima. MAMIĆ 1993.

7 Posebice je mnogo latinizama s madarskim izgovorom ili prihvaćenih na madarski način: a) razvoj latinskog *s u š* (npr. *Her'odeš, teštam'entum*; sufiks *-uš: m'arcijuš, j'unijuš, Kr'istuš, f'onduš* »gradilište«) b) prelazak *z u ž* u intervokalnom položaju (npr. *kviž'ičuvatî* »ispitivati nekoga – o policiji«, *Ruž'alija, v'iža* »intonacija«, *muzžik'os* »seoski glazbenik«).

8 Hadrovićs ponekad vrlo nategnuto pokušava dokazati posredništvo madarskog jezika, npr.: *kocka, pustara, pant, mašina, cintor* »groblio« (latinizam), *pateka* »apoteka«. Za neke, kao npr. za *pateku*, Hadrovićs i sam to uvida: »Das lat.-gr. Wort *apotheca* hatte im Mittelalter auch die Nebenformen *potheca*, *potecha*, so ist der Wegfall des anlautenden *a-* nicht unbedingt als ung. Erscheinung (Abstraktion des vermeintlichen bestimmten Artikels) zu werten (TEsz). HADROVIĆS 1985: 409

9 Zbog čitatelja koji se ne služe madarskim jezikom pored madarskih riječi modela navodit će u zagradi uobičajena značenja iz suvremenog madarskog jezika madarskih riječi modela. Neću ih navoditi u sljedećim slučajevima: a) kad u cijelosti odgovaraju značenjima u replikama, b) kad se značenje objašnjava u nastavku rečenice ili odjeljka, c) u poglavljima o fonološkoj i morfološkoj adaptaciji.

bariti« koje je najvjerojatnije bilo preuzeto u vrijeme primarne semantičke adaptacije, ali koje danas nijednom ispitaniku nije poznato. Drugačije je s primjerom *x'adnać* (**hadnagy**) »poručnik«). Kod njega se još uvijek navodi kao primarno značenje »časnik u austro-ugarskoj vojsci« iako je potvrđeno samo od jednog ispitanika koji se toga sjećao iz priča iz djetinjstva, a kao sekundarno »sudionik svatova koji poslije ponoći pleše ples *z'eļe* kojim se provjerava da mladenka nije hroma«, što je bilo poznato većini ispitanika.

Ispitanici su podijeljeni u 2 skupine: a) od 70 godina i više – stariji ispitanici, b) do 40 godina – mladi ispitanici. Nastojalo se da to budu ljudi koji se cijelog života bave poljoprivredom i da im je bračni drug iz istog mjesta.

3. Podjela hungarizama iz govora Goričana po područjima izvanjezične stvarnosti¹⁰

Kod temeljnih značenja oznakom *v.* upućuje se na značenje dobiveno u suvremenoj sekundarnoj adaptaciji na način opisan u odjeljku 2.3.

-biljke: *pižma* (**pézsma**) »kadulja«, *g'acijuš* (**agáci**) »bagrem«, *xītu'olen* (**hivtelen; hitvány**) »sramotan, nečastan; jadan«) »slabo razvijen, bolestan – o plodu neke biljke« – suženje značenja

-bolest i ljudska stanja: *b'etek* »bolest«, *bet'ězen* »bolestan«, *betežn'ica* »bolesnica«, *betežn'ik* »bolesnik«, *betež'uvati* »bolovati« (sve od **beteg** »bolestan«), *g'ingaf* (**gyönge**) »slab, osjetljiv, nježan«) »teturav u hodu zbog iscrpljenosti od bolesti«, *gum'b'oc* (**gombóc**) »valjušak«) »čir na stražnjici koji se dobije zbog lošeg držanja higijene; posebice je to bilo prije kad su ljudi često umjesto toaletnog papira upotrebljavali okomke od kukuruza« – derogacija; *xei'qvati* (**henyél**) »jenjavati, prestajati«) »jenjavati, prestajati – o fizičkoj boli« – suženje značenja, *xītu'olen* (**hivtelen; hitvány**) »sramotan, nečastan; jadan«) »slabo razvijen, bolestan, i to od rođenja« (*v.* biljke), *k'exla* (**keh**) »kašalj«) »guša«, *k'exlavec / k'exlafka* (**keh**) »kašalj«) »čovjek / žena koji boluje od guše«, *mar'oden* (**maródi**) »boležljiv«)¹¹ »iscrpljen od bolesti«, *p'ięlda* (**példa**) »primjer; simbol; slika; kip«) »netko tko izgleda bolesno i iscrpljeno«, *v'eteš* (**vetés**) »sjetva; usjev«) »ovulacija« – proširenje značenja, *zbet'ězatı* (**beteg** »bolestan«) »oboljeti«

-brojevi: *j'ězeru* (**ezer**) »tisuća«

-dijelovi kola: *dr'ěk* »stranica kola« (**derék**, stariji oblik **drék**) »struk; stranica kola«)

10 Analizirajući stilske slojeve kojima danas pripadaju hungarizmi u hrvatskom jeziku, Žagar-Szentesi ih dijeli u 4 skupine: a) regionalizmi i dijalektalni oblici (npr. *ašov*, *beteg*, *oblok*), b) arhaizmi i historizmi koji su se nekad koristili u »prestižnijim« stilskim slojevima kao što su jezik državne uprave i financija (npr. *orsag / rusag* »zemlja, država«, *harmica* »carina«, *filir*), c) hungarizmi čija se današnja upotreba veže uglavnom uz kolokvijalni stil (npr. *fićfirić*, *huncut*, *pajdaš*, *bitanga*), d) hungarizmi koji su se uvriježili u hrvatskom standardnom jeziku (npr. *bunda*, *cipele*, *kip*, *lopta*, *palačinka*). ŽAGAR–SZENTESI 2005: 54–55.

11 Ung. *maródi* 'krank', unpäschlich (seit 1706) aus dt. *marode* 'müde, erschöpft'. HADROVICS, 1985: 352

-držanje: *naž ež'eren* (**gyönyörù** »radostan; živahan, junačan«) »žustar«, *naž ež'eriťi* se (**gyönyörù** »radostan; živahan, junačan«) »tijelom zauzeti prkosan stav«

-duhan – *b'aga* (**bagó**) »duhan za žvakanje«, *ket'i eš* (**kötés**) »zavežljaj; plativo«) »mjera za duhan«

-govor: *berl'onduvati* (**bolond**) »lud, budalast«) »ludo, besmisleno govoriti«; »govoriti bez stanke tako da nitko drugi ne može doći do riječi« – smanjenje pejorativnosti, *čal'oren* (**csalárd**) »varljiv«) »šutljiv, ali oštrog jezika kad progovori – o ženama« – suženje značenja, *m(e)rg'otati*¹² (**morog**) »gundati, mrmnjati; režati«

-hrana: *b'oci* (**gombóc** »valjušak«) »krpice od tijesta koje se stavlaju u juhu«, *čig'i er* (**csiger** »loše vino«) »ocat napravljen od vina«, *fal'at* (**falat**) »komad«), »komad nečeg jestivog« – suženje značenja, *fal'atati* (**falat**) »komadati – o nečem jestivom« – suženje značenja, *g'uļaš* (**gulyás**) »tipično madarsko jelo od govedine i krumpira koje su obično konzumirali čuvari stada«) »jelo od komadića mesa u umaku«, *gu mb'oci* (**gombóc** »valjušak«) »okruglice od grisa koje se stavlaju u juhu« (v. bolest i ljudska stanja), *jes'ēnec* (**eszencia**) »srž, bit; ekstrakt«) »vrsta jakog octa«, *t'urųš* (**túró**) »svježi sir«) »sušeni sir s paprikom«

-igra i zabava: *b'oba* (**baba**) »dojenče; lutka«) »lutka«, *č'iguş* (**csiga**) »kotur na zdencu«) »zvrk«, *k'orčule* (**korcsolya**) »klizaljke«, *l'abuda* (**labda**) »lopta«

-imena¹³: *Bal'oš* (**Balász**), *Ilka* (**Ilike**), *Jandr'oš* (**András**), *K'orči* / *K'aruł* (**Károly**), *Mix'ol* (**Mihály**), *Z'ofa* (**Zsófia**)

-institucije: *'oviuda* (**óvoda**) »dječji vrtić«

-ironija: *č'ega* (**csiga**) »kotur na zdencu«) »nešto što je tako loše napravljeno da će se odmah srušiti«

-karakterne osobine: *čal'oren* (**csalárd**) »varljiv«) »podmukao i prijetvoran« (v. govor)

-kuća: *b'olta* (**bolta**) »svod; dućan«) »svod od opeke«

-međuljudski odnosi: *ald'uvati* (**áld**) »žrtvovati«) »oprostiti nekomu dug«, *b'otruviťi* (**bátorít**) »bodriti, hrabriti«, *k'etuš* (**kettős**) »suradnik, drug«) »suradnik« (v. ponašanje – negativni oblici), *ket'ušiti* se (**kettős**) »suradnik; drug«) – »suradivati« (v. ponašanje – negativni oblici), *pajd'oš* (**pajtás**) »priatelj«); »drug, kolega (bez dublje intimne povezanosti)« – suženje značenja

-miris: *v'eteš* (**vetés**) »sjetva; usjev«) »miris po vlazi u neprozračenoj prostoriji« (v. bolest i ljudska stanja)

-novac: *jezer'ača* (**ezer**) »tisuća«) »novčanica od tisuću jedinica«

12 Ung. *morog*, Prät. *morgott* 'murren, murmeln, brummen', seit etwa 1372 belegt, lautnachahmenden Ursprungs. Die Lautgruppe *-org-* zeugt im Skr. für fremde Herkunft; bei *morogatt* ist ung. Herkunft ebenfalls klar. HADROVICS, 1985, 367

13 U cijelom donjem poddjalektu medimurskog dijalekta, pa tako i u Goričanu, madarski elementi imaju značajan utjecaj i na antroponomiju. Madarski elementi u medimurskoj antroponomiji obradeni su u FRANČIĆ 1997.

-odjeća i obuća: *b'očkuri* (**bocskor**) »opanak«) »stare iznošene cipele koje se obuvaju isključivo za polje ili blato«, *g'omp* (**gomb**) »puce, dugme«, *kep'eček* (**köpönyeg**) »vojnički plašt«, *s'ora* (**szár**) »dugački, ravno stojeći dio raznih predmeta, biljki, odjeće...«) »gornji dio čizme«

-pejorativni nazivi za ljudе: *b'itanga* (**bitang**), *č'oklavec* / *č'oklafka* (**csonk**) »ostatak nečeg živog što je nasilno odstranjeno; batrljak«) »nespretan čovjek / žena«; *dr'oteš* (**drótos**) »čovjek niske inteligencije«, *ž'enžeš* / *ž'enžika* (**gyöngy**) »biser«) »niski čovjek / žena«, *f'ačuk* (**fattyú**) »bastard; izvanbračno dijete«) »izvanbračno dijete¹⁴, *fereš'ega* (***falš** + mad. sufiks **ság**) »žena koja se smiješno ponaša – na granici maloumnosti«, *fisk'arijuš* (**fiskárius**) »odvjetnik«) »odvjetnik«; »čovjek koji se razmeće učenošću« – derogacija, *kan'os* (**kanász**) »svinjar«) »krajnje siromašna i zaostala osoba« – derogacija, *t'olvaj* (**tolvaj**) »razbojnik, otimač«) »šaljivčina i obješenjak« – poboljšanje značenja

-pokojnici: *c'intur* (**cintorom**) »groblje«, *vel'estuvati* (**virraszt**, **verraszt**) »bdjeti; stražariti«) »bdjeti uz mrtvaca« (v. ponašanje – negativni oblici)

-ponašanje (negativni oblici): *xal'ositi* (**halászat**) »ribariti«) »krasti voće u tudim vrtovima«, *ket'uš* (**kettős**) »suradnik; drug«) »ortak; ljubavnik« – derogacija, *ket'ušiti* se (**kettős**) »suradnik; drug«) »suradivati u nekom sumnjivom poslu; održavati zabranjenu ljubavnu vezu« – derogacija, *l'opwf* (**lopó**) »lopop«, *vel'estuvati* (**virraszt**, **verraszt**) »bdjeti; stražariti«) »negdje se predugo zadržavati« – derogacija

-praznovjerje: *k'uta* (**kutya**) »pas«) »izmišljeno strašilo kojim se plaše djeца«, *p'elduvati* (**példa**) »primjer; simbol; slika; kip«) »raditi nešto opasno što će vrlo vjerojatno urođiti lošim posljedicama«

-predmeti za svakodnevnu uporabu: *č'iga* (**csiga**) »kotur na zdencu«, *č'ipka* (**csipke**) »čipka«, *x'ęć* (**hegy**) »šiljak, vrh; gora, brdo«) »krčenica«, *x'okuš* / *f'okuš* (**fokos**) »sjekira; češagija; razmetljivac; vrsta čekića; palica starještine na svadbi«) »grubo obradeni duguljasti komad drva za pomoć u hodanju koji imaju siromašni ljudi koji ne mogu kupiti pravi štap za hodanje« – derogacija, *kl'oruš* (**kláris**) »ogrlica«, *k'opča* (**kapocs**) »kopča«, *t'ok* (**tok**) »futrola«) »futrola«; »pernica za školu« – suženje značenja, *t'ok'ica* (**tok**) »futrola«) »futrola«, *tuč'jer* (**tölcsér**) »lijevak«

-prezimena: *Xeged'uš* (**Hegedüs**), *Mar'odi* (**Maródi**), *Sab'ol* (**Szábó**)

-prijevoz: *kuč'ija* (**kocsi**) »kola«) »kočija«, *kuč'ij'os* (**kocsi**) »kola«) »kočijaš«, *kuč'ika* (**kocsi**) »kola«) »kolica u kojoj majke voze najmanju djecu«

-priroda: *f'orguf* (**forgó**) »vir«

-rodbinski nazivi: *j'apa* (**apa**) »otac«) »otac«, *japiča* (**apa**) »otac«) »djed«

-tehnički izrazi: *c'ines* (**szín**) »boja«) »debela olovka u boji koju koriste stolari«, *f'urek* (**furkó**) »trupac«, *kipec* (**kép**) »slika; lice; obraz; vid«) »fotografija«, *kurm'on* / *krm'on* (**kormány**) »kormilo, upravljač; vlada«) »volan«; »upravljač bicikla« – suženje značenja, *kuerm'oniči* / *krm'oniči* (**kormány**) »kormilo, uprav-

14 Hungarizam *f'ačuk* istisnuo je germanizam *p'ajnkret* u značenju »izvanbračno dijete«.

ljač; vlada«) »upravljati bicikлом«, *na'ęš* (**madarski izgovor slova s**) »u obliku karike«

–**tijelo (dijelovi):** *ć'okeł* (**csáklya** »čaklja«) »prst«; »prst – u pejorativnim iskazima«, *ć'onta* (**csont** »kost«) »kost«; »životinjska kost« – suženje značenja

–**tkanina:** *saga* (**szag** »vonj«) »tkanina koja je zbog duge upotrebe toliko istrošena da se kroz nju vidi«¹⁵

–**toponimi:** *P'ěrlak* »Prelog (top.) (**Perlak**), Š'imek (**Sümeg**) »mjesto u Mađarskoj na Balatonu«

–**trgovina:** *'ajendek* (**ajándék** »dar, poklon«) »nagrada koja se daje nekomu za pruženu pomoć u nekom poslu iako on nije tražio ništa«, *nar'oduš* (**ráadás**) – prilog koji se javlja samo u frazemu *düb'itj nar'oduš* »prilikom kupovine veće količine nečeg dobiti nešto badava«, *p'ijac* (**piac**) »tržnica«

–**uzvici u međuljudskoj komunikaciji:** *J'ezuš Kr'istuš!* (**Jézus Krisztus**), *t'eremt'ete* (**teremtette**) »uzvik blagog neodobravanja«

–**zabava i običaji:** *x'adnač* (**hadnagy**) »sudionik svatova koji poslije ponoći pleše ples *z'eļe* kojim se provjerava da mladenka nije hroma« – derrogacija, *x'okuš / f'okuš*¹⁶ (**fokos**) »sjekira; česagija; razmetljivac; vrsta čekića; palica starještine na svadbi«) »palica starještine na svadbi« (*v.* predmeti za svakodnevnu uporabu), *mej'arijuš* (**május**) »svibanj«) »noćna zabava u šumi koja se organizirala u svibnju«, *Mikl'oševu* (**Miklós**) »dan Svetog Nikole – u kontekstu običaja šibanja djece na taj dan« – derrogacija značenja, *Sv'eti Mikl'oš* (**Miklós**) »Sveti Nikola – u kontekstu darivanja djece«, *šereg* (**sereg**) »svadbeni povorka« – suženje značenja

–**zanimanja i ljudske djelatnosti:** *x'adnač* (**hadnagy**) »poručnik«) »kapetan u austro-ugarskoj vojsci« (*v.* zabava i običaji), *j'apatīca* (**apáca**) »časna sesra« (pej.), *kan'os* (**kanász**) »svinjar« (*v.* ponašanje – negativni oblici), *k'iš b'i-ruf* (**kis biró**) »činovnik nižeg ranga«) »seoski bubnjar«, *p'ek* (**pék**) »pekar«) »pekar«, *p'eklūvīca* (**pék**) »pekarica«, *pleb'oniš* (**plébános**) »župnik«) »svećenik«, *vad'os* (**vadász**) »lovac«

–**životinje:** *c'ukan* (**čuki** – uzvik u značenju »na stranu«) »hipokoristični naziv za svinju«, *c'uki* (**čuki** – uzvik u značenju »na stranu«) »uzvik za dozivanje svinja«, *ć'alj* (**csálé**) »ukoso, nakrivo«) »uzvik kojim se konjima i kravama nareduje da zaokrenu desno kad vuku kola«, *ć'opuř* (**csoport**) »grupa, gomila«) »skupina životinja«, *g'ec* (**geci**) »sperma«¹⁷, *x'ęš* (**hess**) »uzvik za tjeranje koški«, *x'oluf* (**háló**) »mjesto u štali kamo se nanosi sjeno, a tek se onda po potrebi stavlja u jasle«, *x'ujs* (**hús**) »meso«) »uzvik za tjeranje svinja«, *keć'iga* (**kecsege**) »kečiga«, *kurta* (**kurta**) »kratak«) »pas kratka repa«, *k'urtasti* (**kurta**) »kratak«) »osobina onog koji ima kratak rep«, *l'ibu*, *l'ibu* (**liba**) »guska«) »uzvik za dozivanje pataka i gusaka«; *Š'orga* (**sárga**) »žut«) »ime koje

15 Do neobičnog pomaka značenja vjerojatno je došlo zbog činjenice da se neugodni mirisi lakše šire kroz iznošenu i krajnje istrošenu odjeću. Kod pomurskih Hrvata ta imenica ima značenje kao i madarski model: *Imaš s'ögű.* »Smrdiš.«; *X'uduš s'ögű* *'ima t'q m'esű.* »To meso ima loš miris.«

16 Promjena *f > x* česta je u Goričanu i Prelogu, npr. *l'ęxki* / *l'ęfki*, *m'ęxki* / *m'efki*, *żm'ęxki* / *żm'ęfkı*, *ż'oxki* / *ż'ofki*.

17 U situaciji koju je ispitanik opisivao to je bila sperma bika.

se obično nadijeva kravama crvenkaste boje koja nagnje žutoj«, *t'ekut* (**tetü**) »vrsta uši koja napada kokoši«¹⁸

-ostalo – *ć'oklaf* (**csonk**) »ostatak nečeg živog što je nasilno odstranjeno, bistrjak«) »nespretan«, *fal'at* (**falat**), »dio, komad« (v. hrana), *fal'atatj* (**falat**) »dio, komad«) »komadati« (v. hrana), *fela* (**féle**) »vrsta, soj«, *xei'qvati* (**henyél**) »jenjavati« (v. bolest i ljudska stanja), *kvart'elj* (**kvártély**)¹⁹ »podstanarstvo« (*D'išeū je na kvart'elj.*), *šč'apiti* (**csap**) »udariti«; »udariti, ali vrlo blago« – suženje značenja, *šereg* (**sereg**) »mnoštvo, povorka« (v. zabava i običaji)

Hungarizama u govoru Goričana nema ni približno toliko kao germanizama.²⁰ Najvažniji je razlog taj što su s njemačkoga govornog područja dolazili ljudi najrazličitijih zanimanja (posebice obrtnici) od kojih je domaće stanovništvo preuzealo gotovu terminologiju za većinu tehničkih i kulturnoških realija. Brojnijeg madarskog stanovništva u Međimurju nikada nije bilo, osim krajem 19. i početkom 20. st. kad je bilo vrijeme posvemašnje madarizacije. No u Goričanu je zamjećeno znatno više hungarizama nego u drugim medimurskim govorima (osim u Kotoribi) što zbog zemljopisnog položaja i nije čudno: što se više ide prema zapadu Međimurja, sve je manje hungarizama, a sve više slovenizama, i obrnuto: što se više ide prema istoku Međimurja, sve je više hungarizama, a sve manje slovenizama. Germanizama ima podjednako u svim dijelovima Međimurja. Jasno je da su u ovim usporedbama izuzeti govorovi pomurskih Hrvata u kojima zbog razumljivih razloga ima jako mnogo hungarizama.

4. O vrstama riječi kojima pripadaju hungarizmi u govoru Goričana

Kao što je i uobičajeno u jezičnom posudivanju, većinu svih posudenica madarskog podrijetla (i izravnih, i prototipno adaptiranih i neizravnih posudenica) čine imenice. Mnogo manje ima glagola, pridjeva, priloga i uzvika. Ako uzmemu u obzir važnost pojedinih vrsta riječi, broj uzvika relativno je velik.

Kod imenica koje su neizravne posudenice, a znače osobu, ima i onih tvorenih mocijskom tvorbom, npr. *ž'enž'ika* »žena niska rasta«, *k'exlafka* »žena koja ima gušu«, *p'ekluviča* »pekarica«, *ć'oklafka* »nespretna žena«. Deminutivnim nastavkom *-ica* tvorene su dvije imenice koje ne znače umanjenicu ili hipokoristik od osnovne riječi: imenica *j'apica* nije hipokoristik od oca, već znači »djed«. Isto tako *t'okica* nije mala pernica za školu, već futrola općenito.

Zabilježeno je i nekoliko glagola tvorenih od imenica koje su izravne posudenice i koji imaju odgovarajuće svršene parnjake po vidu tvorene odgovara-

18 Ung. *tetü* 'Laus', belegt seit etwa 1395, finnisch-ugrisches Erbwort. Nicht begründet ist die Annahme in AkRj, *tekut* sei ein genuen slawisches Gebilde zum Verbstamm *tek*. HADROVICS 1985: 499

19 Ung. *kvártély* 'Quartier', seit 1583, aus dt. *quartier* (TESz). Die Dissimilation *r* > *-ly* erfolgte in mehreren Lehnwörtern, wie z. B. *borbély* < dt. *Barbier*, *mordály* < dt. *Mörder*. HADROVICS 1985: 331

20 Germanizmi u govoru Preloga (medimursko mjesto udaljeno od Goričana desetak kilometara prema rijeci Dravi) obradeni su u BLAŽEKA 2001. Semantička adaptacija germanizama u donjomedimurskim govorima obradena je u BLAŽEKA 2005 a.

jućim prefiksima, npr. *beteg'uvati* »bolovati« / *zbetež'ati* »razboljeti se«, *pajdaš'iti* se »drugovati« / *spajdaš'iti* se »postati blizak u tolikoj mjeri da se zajedno druguje«, *ket'ušti* se »potajno suradivati; tajno održavati ljubavnu vezu« / *ske-t'ušti* se »povezati se; ući u ljubavnu vezu«. Od glagola tvorenih od imenica koje su izravne posuđenice glagoli *p'elduvači* »raditi nešto opasno što će vrlo vjerojatno urodit lošim posljedicama« i *fal'atači* »komadati – o nečem jestivom« nemaju vidski parnjak.

5. O fonološkoj adaptaciji

5.1. Vokalizam

U govoru Goričana opreka po kvantiteti i modulaciji prefonologizirala se u kvalitetu samoglasnika: stari dugi *a*-, *e*- i *o*-samoglasnici ostvaruju se kao zatvoreni, a stari kratki samoglasnici kao otvoreni *a*-, *e*- i *o*-samoglasnici. *A*-, *e*- i *o*-samoglasnici iz madarskih riječi modela transfonemiziraju se u replikama uglavnom po načelu otvorenosti i zatvorenosti u jeziku davaocu: ako su u modelima bili zatvoreni, u replikama se ostvaruju kao zatvoreni *e*- ili *o*-samoglasnici, a ako su u madarskom modelu bili otvoreni, onda se ostvaruju kao srednji ili otvoreni *e*- ili *o*-samoglasnici.

é > *i*, e npr. *dr'iek* (**derék**, stariji oblik **drék**), *J'ezuš* (**Jézus**), *ket'ięš* (**kötés**), *kvart'iel* (**kvártély**), *p'ek* (**pék**), *p'elda* (**példa**)

e > *ɛ*, e npr. *x'ęš* (**hess**), *k'ętuš* (**kettos**), *t'ękut* (**tetü**), *t'eremtete* (**teremtette**), *v'ęteš* (**vetés**)

ó > *ø* npr. *dr'oteš* (**drótos**), *gum'b'oc* (**gombóc**), *mar'oden* (**maródi**), *Mikl'oš* (**Miklós**)

o > *ø* npr. *b'olta* (**bolta**), *ć'onta* (**csont**), *fokuš* (**fokos**), *forguf* (**forgó**), *g'omp* (**gomb**), *k'orćule* (**korcsolya**), *t'ok* (**tok**)

á > *ø* npr. *Bal'oš* (**Balász**), *b'otruviti* (**bátorít**), *ć'al'oren* (**csalárd**), *Jandr'oš* (**András**), *kan'os* (**kanász**), *K'orći* (**Károly**), *kurm'on* / *krm'on* (**kormán**), *Mix'oł* (**Mihály**), *pleb'önüš* (**plébános**), *vad'oš* (**vadász**)

Kratak zatvoren samoglasnik *a* iz madarskog modela u replici postaje *a*, npr. *f'ač'uk* (**fattyú**), *fal'atači* (**falat**), *j'apa* (**apa**), *šć'apitči* (**csap**).

U nenaglašenoj poziciji u govoru Goričana postoje 4 samoglasnika: *a*, *e*, *i* i *u*. Njihova realizacija varira unutar sljedećih vrijednosti: *a* [*a*, *ɑ*], *e* [*e*, *ɛ*, *ę*], *i* [*i*, *ɪ*], *u* [*u*, *ø*]. Takve osobine poprimaju i transfonemizirani samoglasnici iz madarskih modela ako su se u replikama u govoru Goričana našli u nenaglašenoj poziciji.

ó, o, u > *u* npr. *f'okuš* (**fokos**), *gum'b'oc* (**gombóc**), *x'oluf* (**háló**), *J'ezuš* (**Jézus Krisztus**), *kuć'ika* (**koci**)

e > *e* npr. *Š'imek* (**Sümeg**), *v'ęteš* (**vetés**)

i > *i* npr. *K'orći* (**Károly**), *Mikl'oš* (**Miklós**), *Mix'oł* (**Mihály**)

Samoglasnik *ö* zamjenjuje se otvorenim *e*-samoglasnicima, npr. *ż'enż'eš* (**gyöngy**), *kep'ęek* (**köponyeg**), *ket'ięo* (**kötés**).

Samoglasnik *e* umjesto *o* iz madarskog korijena u ovom leksemu *m(e)rg'ota-tj*²¹ (morog) može se objasniti činjenicom da je najprije ispalo *o*, a zatim se uz *r* u nenaglašenoj poziciji fakultativno javlja sekundarno *e*.²²

Samoglasnik *o* iz modela **kormán** u replici se može ponašati kao samoglasnik kojim se fakultativno uklanja slogotvorno *r* pa su zabilježeni oblici *kurm'on* / *krm'on* i *kurm'onići* / *krm'onići*.

U replici *l'abuda* dolazi do proširenja osnove modela umetanjem samoglasnika *o* zbog izbjegavanja skupine *bd* (**labda**).

U replici *mej'arijuš* (**május**) došlo je u korijenu modela do promjene *a > e* ispred *j* koja je česta u medimurskom dijalektu i kajkavskom narječju uopće, npr. *d'ej* imp. 2. l. jd. od *d'ati*, *fkr'ej* »u stranu«.

U replici *g'acijuš* došlo je do gubitka početnog samoglasnika iz madarske riječi modela (**agáci**) i morfološke adaptacije sufiksom *-uš*.

5.2. Konsonantizam

Disimilacija likvidnih konsonanata (*r > l*, *l i l > r*) pojava je česta u madarskom jeziku²³. Takvih primjera ima i u govoru Goričana, i to ne samo u hungarizmima. Kod nekih je primjera taj prijelaz trajan, a kod nekih fakultativan, tj. kod istih se govornika čuju obje varijante: i s *r* i s *l*.

r > l c'ofułt (od njem. 'sofort') »odmah«, *kalamp'e'r* »krumpir«, *Katal'ječe* »blagdan svete Katarine«, *kvart'el* (**kvártély**), *lev'orver / rev'olver* »revolver«, *pr'iluč* »držak od šalice«, *luguž'or* »rogožar, pletena torba od rogoza«, *n'ostuł* »nastor«, *vel'estuvače / ver'estuvače*, *šm'elcati* »iskriti – o neispravnom električnom aparatu«

l > r fereš'iga »ženska osoba neprikladna ponašanja« (***falš** + mad. sufiks **ság**), *fiš'arijuš* (**fiskárius**), *f'rfrati / frflatj*, *m'rindrati / m'rmłati*, *never'oš / nevel'oš* »lijena osoba«, *šjn'jer / šjn'el* »šinjel«.

U govorima pomurskih Hrvata takvih je primjera neusporedivo više.

Madarski fonemi *ty* i *cs* zamijenjeni su jednim kajkavskim fonemom *ć*, npr. *ćal'oren* (**csalárd**), *ćonta* (**csont**), *faćuk* (**fattyú**), *k'orćule* (**korcsolya**).

Izvorno *ly* ostvaruje se kao *l*, npr. *ć'okel* (**csáklya**), *g'uļaš* (**gulyás**), *K'aruł* (**Károly**), *k'orćule* (**korcsolya**), *Mix'ol* (**Mihály**).²⁴

21 Ung. *morog*, Prät. *morgott* 'murren, murmeln, brummen', seit etwa 1372 belegt, lautnachahmenden Ursprungs. Die Lautgruppe *-org-* zeugt im Skr. für fremde Herkunft; bei *morogatt* ist ung. Herkunft ebenfalls klar. HADROVICS 1985: 367

22 U medimurskom se dijalektu sekundarno *e* uz *r* javlja samo u nenaglašenoj poziciji (*kerv'ovi*, *ćerv'ivi* »crvljiv«). U naglašenoj poziciji takve pojave nema (*k'rf*, *ć'rf*).

23 »Die Konsonanten *r* und *l* wechseln untereinander im Ungarischen ziemlich oft. Es gibt einige Wörter, in denen ohne sichtlichen äußeren Anlaß das eine für das andere eintritt. So wird dt. *Panzer* im Ungarischen zu *páncél*, lat. *Catharina* zu *Katalin*, aber auch umgekehrt, aus lat. *Elizabeth* wird *Erzsebet*.« HADROVICS 1985: 51

24 »Znakovitu problematiku nameću hungarizmi koji sadržavaju /j/ [ʃ] koji danas u madarskom standardu ne postoje. Premda suvremenii oblici njihovih madarskih modela danas mahom

Suglasnik *x* dobro se čuva u govoru Goričana, pa tako i u madarskim posudenicama, npr. *xal'osítj* (**halászat**), *Xeged'uš* (**Hegedüs**), *x'ęš* (**hess**), *xítv'őlen* (**hivtelen; hitvány**).

U nekim je hungarizmima zabilježeno i protetsko *j* ispred *a* i *e*, npr. *Jand'r'őš* (**András**), *j'apa* (**apa** »otac«), *j'apatíca* (**apáca** »časna sestra«), *jes'ęnec* (**eszencia**).

Zvučni suglasnici iz madarskih modela na kraju se riječi u govoru Goričana obezvručuju, npr. *x'adnač* (**hadnagy**), *x'ič* (**hegy**), *g'omp* (**gomb**), *kep'eček* (**kö-pönyeg**), *Š'imek* (**Sümeg**). U govorima pomurskih Hrvata zbog znatnog utjecaja madarskog jezika ta je pojava na razini fakultativne realizacije.

U replikama *ć'okłaf*, *ć'okłavec*, *ć'okłafka* i *ć'onkaš* došlo je do gubitka suglasnika *n* iz korijena madarske imenice modela **csonk**.

6. O morfološkoj adaptaciji

Mnogo je madarskih imenica modela koje su se prilagodile rodu primjenom analogije prema formalnom kriteriju završnoga glasa²⁵. Tako se većina posudenica čiji model u madarskom jeziku završava na suglasnik, u govoru Goričana uklopila u A-deklinaciju muškog roda, npr. *'ajendek* (**ajándék**), *Bal'őš* (**Bálász**), *b'očkūr* (**bocskor**), *ćig'iér* (**csiger**), *f'okuš* (**fokos**), *ket'ęš* (**kötés**), *k'or-ćuła* (**korcsolya**), *šereg* (**sereg**), *t'ok* (**tok**), *vad'ős* (**vadász**). Isto se tako većina posudenica čiji model u madarskom jeziku završava na samoglasnik *a* u govoru Goričana uklopila u E-deklinaciju, npr. *b'qb'a* (**baba**), *b'olta* (**bolta**), *ć'ięga* (**csiga**), *k'uta* (**kutya**), *p'ielda* (**példa**), *pižma* (**pézsma**).

Imenica *j'apa* (**apa** »otac«) pripada A-deklinaciji, ali onoj skupini imenica koje u deklinaciji dobivaju infiks *-j-* koji je karakterističan za imenice muškog roda koje završavaju na samoglasnike *u*, *i* i *a*, a znače mušku osobu (*J'oži*, *M'arku*, *str'iča*, *t'ata*).

Replike madarskih modela **biró**, **fattyú**, **forgó**, **háló**, **lopó** i **Szábó** dobile su u morfološkoj adaptaciji suglasnik na kraju riječi kako bi se što bolje prilagodile A-deklinaciji muškog roda: *b'iruf*, *f'ačuk*, *f'orguf*, *x'gluf*, *l'opuf*, *Sab'ol*.

Replike madarskih modela **csáklya** i **furkó** izgubile su završni samoglasnik i umetanjem nepostojanog *e* morfološki se adaptirale u A-deklinaciju muškog roda: *ć'qkel* i *f'urek*.

imaju na tome mjestu glas [l] ili [j] (u obliku ly), taj slučaj ipak ne možemo uvijek uvrstiti u kompromisnu transfonemizaciju mad. [l] ili [j] > hrv. [lj]. Razlog tomu je da u doba preuzimanja tih riječi, na mjestu gdje se u hrvatskome ustalilo /lj/, u madarskome je često stajao identičan glas, dok je u standardu odonda nestalo palatalizirano [lj].« ŽAGAR-SZENTESI 2005: 58

25 Izuzetak su madarske imenice modeli koji završavaju na duge samoglasnike: »Uspoređujući morfonološke sustave, odnosno fonotaktička pravila hrvatskoga i madarskoga jezika, možemo ustvrditi da madarske riječi s konsonantskim završetkom, bez obzira na to jesu li korijenski oblici ili izvedenice, pokazuju paralele s fonotaktičkim pravilima hrvatskoga jezika, dok velik dio madarskih riječi s vokalnim dočetkom (prije svega s dugim samoglasnikom u toj poziciji) nisu u skladu s njima.« ŽAGAR-SZENTESI 2005: 68–69.

Replike madarskih modela **agáci** i **túró** adaptirale su se u A-deklinaciju dodavanjem sufiksa *-uš* na osnovu: *g'aciuš*, *t'uruš*.

U replici *kl'oruš* (**kláris**) došlo je do zamjene madarskog sufiksa *-is* sufiksom *-uš* koji je vrlo frekventan u madarskim posudenicama.

U replikama modela **bagó**, **féle** i **kefe** u morfološkoj adaptaciji zamijenjeni su završni samoglasnici sufiksom *-a* kako bi ušli u E-deklinaciju: *b'aga* »duhan za žvakanje«, *f'ela* »vrsta« i *k'efa* »četka«.

Nekim je replikama čiji modeli u madarskom završavaju na suglasnik, u govoru Goričana dodan nastavak *-a* kako bi prešle u E-deklinaciju, npr. *b'itanga* (**bitang**), *b'ota* (**bot**), *ć'onta* (**csont**), *k'opća* (**kapocs**), *saga* (**szag**), *s'ora* (**szár**).

Madarski pridjevi modeli **beteg**, **csalárd**, **gyönyörù** i **marádi** uklopljeni su u pridjevsku promjenu uklanjanjem završnih fonema i dodavanjem sufiksa *-en*: *bet'ězen*; *ćal'oren*, *mar'oden*, *nažež'erén*, a pridjev **gyönge** na isti način dodavanjem sufiksa *-af*: *g'ingaf*.

Kod adaptacije glagola madarskog podrijetla ili izvođenja glagola od već adaptiranih imenica i pridjeva madarskog podrijetla zabilježeni su sljedeći sufiksi:

-uvati: *ald'uvati* (**áld**), *berl'onduvati* (**bolond**), *betež'uvati* (**beteg**), *vel'estuvati* (**virraszt**, **verraszt**)

-ovati: *xei'ovati* (**henyél**)

-iti: *xal'osítí* (**halászat**), *ket'ušítí se* (**kettos**), *nažež'erítí se* (**gyönyörù**), *šć'apítí* (**csap**), *zak'apćítí* (**kapocs**)

-uvití: *b'otruvítí* (**bátorit**)

-ati: *fal'atati* (**falat**), *zbetež'atí* (**beteg**)

-otati: *m(e)rg'otati* (**morog**).

Dvije su se madarske imenice adaptirale kao prilozi s prefiksom *na*: *nar'o-duš* i *na'ęš*.

Neke su se madarske imenice vezane uz kontekst životinja adaptirale kao uzvici. Imenica **hús** »meso« adaptirala se kao uzvik za grubo tjeranje svinja, a imenica **liba** »guska« kao uzvik kojim se dozivaju patke.

Prilog **csálé** »ukoso, nakrivo« adaptirao se kao *ć'alj* »uzvik kojim se konji ma i kravama nareduje da zaokrenu desno kad vuku kola«.

7. Prilozi koji su nastali adverbalizacijom konstrukcije **na + A / L pridjeva**

U govoru Goričana ima veliki broj priloga koji su nastali adverbalizacijom konstrukcije *na + L* pridjeva: *na d'ogum*, *na kr'otkum*, *na r'etkom*, *na sl'a-bum*. Pretjeranom se čini Hadrovičeva tvrdnja da su oni nastali po madarsko-me modelu²⁶. Ovdje će ipak prije biti riječ o tome da prijedlog *na* može doći s

26 »Die Wirkung des ungarischen Musters tritt noch mehr hervor bei der großen Produktivität der Adverbien *na* + Lok. des Adjektivs, wie kajk. *na kratke*, *na kratkom* 'kurz'... Das ung. Vorbild ist auch hier die Endung *-n* als adverbiale Form des Adjektivs: *rőviden* 'breviter' zu *rővid* 'kurz', *gyorsan* 'cito' zu *gyors* 'schnell'. Da diese Endung zugleich auch als Superessiv

akuzativom i lokativom i da su to prvotno bili oblici s akuzativom, a da su kasnije govornici analogijom počeli dodavati na takve priloge lokativni nastavak *-m*. Naime, u govoru se podjednako čuju i akuzativni i lokativni nastavci: *Na n'oglum / n'oglu je d'ošeu; Na sl'abum / sl'abu se ubl'ičkeu.*

Zanimljiv je prilog u frazemu *dub'iti nar'oduš* »prilikom kupovine veće koljine nečeg nešto dobiti badava«: *K'upi tr'i k'utije i j'oš j'anu dub'iš nar'oduš.* »Kupi tri kutije i još češ jednu dobiti badava.« Laici misle da se radi o slavenskom korijenu **rad* »s voljom« na koji je stavljen madarski sufiks *-uš*. No taj prilog nema veze sa slavenskim korijenom, već s madarskom imenicom **ráadás**.²⁷

8. Glagoli s odvojenim prefiksima

8.1. Prilozi sa značenjem smjera u ulozi neke vrste »odvojenog prefiksa« česti su u govoru Goričana.²⁸ Takva je pojava u slavenskim jezicima nepoznata, u njemačkom česta, a u madarskom je pravilo da se kod svih prefigiranih glagola prefiks može odvojiti i stajati ispred ili iza glagola²⁹. U govoru Goričana prilozi *d'oli, g'ori, (f)kr'ej, naz'oj* »natrag«, *n'uter, pr'ek, pr'oč*³⁰, *skup, š'irum, v'un* često su u ulozi odvojenog prefiksa. Sve su to prilozi koji imaju značenje smjera.

8.2. Od svega toga što je inače poznato u literaturi u ovom je radu napravljena podjela takvih sveza koja pokazuje da nije riječ samo o pleonastičkim strukturama što tvrdi Hadrovics³¹, već da ima dosta primjera gdje bi izostavljanjem takvih priloga izostalo željeno značenje.

a) primjeri sveza gdje se prilog ne može izostaviti jer bi se izgubio i smisao rečenice:

-b'iti g'ori »biti budan«: *Fč'era smu d'ogu b'ilj g'ori.* »Jučer smo dugo bili budni.«

dient (*asztal* 'Tisch', *asztalon* 'auf dem Tisch'), wurden nach der Analogie von *asztalon* = kr. *na stolu* auch *röviden* mit. kr. *na kratkom*, *gyorsan* mit *na naglom* oder *na brzom* wiedergegeben. HADROVICCS 1985: 88

27 Ung. *ráadás*, kontrahiert *rádás* 'Draufgabe, Gratiszugabe', gebildet aus *ad* 'geben' mit dem Präfix *rái*, *reá* 'darauf' und mit dem Suffix *-ás*; bekannter Terminus der Kaufmannssprache. HADROVICCS 1985: 430

28 Hadrovics im takoder pridaje veliku pozornost. (HADROVICCS 1985: 91–102).

29 »Im Slawischen sind die Präfixe in historischer Zeit mit den Verben bereits so fest verbunden, daß sie in keinem Fall trennbar sind... Im Ungarischen sind alle Verbalpräfixe trennbar, alle können vor und nach dem Verb stehen.« HADROVICCS 1985: 91

30 Prilog *pro'č* dolazi uz glagole kretanja kao oznaka odmicanja od mjesta, npr. *M'ęknij se pr'oč!* »Makni se odavde!« *X'oj pr'oč үd i'ega!* »Makni se od njega!«. Slično značenje i upotrebu ima i prilog *fkr'ej*: *Fkr'ej idij!* »Makni se!« Oba priloga odgovaraju čakavskom prilog *ča* i njemačkom *weg*.

31 »So trachtete der Slawe in Nachahmung des fremden Musters den ohnehin schon präfigierten Verben pleonastisch noch ein Adverb hinzuzufügen, um Form und Bedeutung des Vorbildes möglichst genau wiederzugeben.« HADROVICCS 1985: 91

–d’atì pr̄iek »tužiti«: S’am mi pre’oraj z’emlju, te b’om d’ou pr̄ik! »Tužit éu te ako mi preoreš zemlju!«

–d’atì pr̄oč »riješiti se nečega; prodati«: D’olì smu pr̄oč kr’avu. »Prodali smo kravu.«

–d’etì sk’up »sastaviti«: Št’o ix je s’am d’eu sk’up! »Tko li ih je samo sastavio«; D’a budu d’elì sk’up t’o mašinu? »Kad cé sastaviti taj stroj?«

–g’orì br’ati »uzimati ozbiljno (k srcu) što je netko rekao«: N’ej si g’orì br’ati k’aj ti ’on guv’orì. »Nemoj uzimati srcu što ti on govori.«

–’itì naz’oj »vratiti se«: Idì naz’oj i b’ole sk’opaj. »Vrati se natrag i bolje iskopaj.«

–jem’atì se d’olì »fotografirati se«: M’oram se ’itì d’olì j’emat za l’icnu k’ortu. usp. jem’atì (d’olì) u drugoj skupini

–v’un r’ecì (p’itati) »otvoreno reći (pitati)«: J’o bum t’o v’un r’ekla (p’itala). »Ja éu to otvoreno reći (pitati).«

–z’etì š’irum »raspremiti«: Išče smu n’e z’elì š’irum d’aruve. »Još nismo raspremili darove.«

–z’itì v’un »izaći; izvući se iz neugodne ili zamršene situacije«: Z’išeù je m’alù v’un. »Izašao je.«; Veleć’asni k’aj g’oxt guv’oriju, nav’ek z’ideju v’un. »Velečasni uvijek uspije smisleno završiti svoju rečenicu.«

Glagol z’itì bez odvojenog prefiksa ima sasvim drugo značenje: K’ak je t’o s’è z’islù? znači »Kako je to sve završilo?«

b) primjeri sveza gdje prilog ima pleonastički značaj jer se može izostaviti bez posljedica za značenje

–d’atì (n’uter) »staviti npr. novac u banku, dati zamolbu...«: D’olì smu p’eneze (n’uter) v b’anku. D’olì smu (n’uter) m’olbu za p’osel.

–x’itilì (v’un) »izbaciti«: X’itilì su (v’un) ga s p’osla. »Izbacili su ga s posla.«

–’itì (pr’oč) »odmaknuti se«: Idì (pr’oč) ud m’ene.

–jem’atì (d’olì) »skidati od nekog iznosa«: J’emleju mi (d’olì) ud pl’oče.

–m’eknuti se (fkr’ej) »maknuti se«: M’ekni mi se (fkr’ej) z j’ocì!

–p’asti (d’olì) »pasti«: Pr’eveč se f’oljš, buš v’ec’ opau (d’olì). »Previše se hvališ, već ćeš propasti.«, J’oku je opau (d’olì) ud d’a se v’rnju z b’olnìce. »Jako je oslabio otkako se vratio iz bolnice.«

–pus’ecì (v’un) »posjeći«: Ka n’as pus’ekeu kr’uzu (v’un)! »Pazi da ne posječeš kukuruz!«

–put’ečì (g’orì) »izvući«: Put’egni (g’orì) z’otika! »Izvuci čep.«

–put’ečì (v’un) »izvući«: Put’egni (v’un) št’ekera. »Izvuci utikač.«

–v’rnuti se (naz’oj) »vratiti se«: Vrnuli su se (naz’oj) s p’ola jer je p’oceu ’itì d’i
ješć.

–z’etì (v’un) »izvaditi«: Z’emì p’eneze (v’un) z b’anke. »Uzmi novce iz banke.«

–z’itì (v’un) N’emre z’itì (v’un) s t’iex tešk’oč. »Ne može se izvući iz tih teškoča.« – usp. z’itì v’un u prvoj skupini

9. Semantička adaptacija hungarizama

9.1. Prelazak velikog broja hungarizama s neprovedenom suvremenom sekundarnom semantičkom adaptacijom u pasivni leksik

Standardni je jezik velik broj hungarizama s neprovedenom suvremenom sekundarnom semantičkom adaptacijom uspio gotovo sasvim potisnuti u pasivni leksik najstarijih stanovnika, što znači da će vrlo brzo nestati. Među njima je veliki broj hungarizama s pretpostavljenom nultom semantičkom ekstenzijom, tj. nepromijenjenim značenjem strane riječi modela³². Žagar-Szentesi ističe da se nulta semantička ekstenzija kod mnogih hungarizama može samo uvjetno pretpostavljati jer se ne može pouzdano utvrditi koliko je značenja dotični model imao u jeziku davatelju u trenutku preuzimanja – bez obzira što današnji madarski oblik iste riječi u standardnome madarskome ima samo jedno, jasno određivo značenje. (ŽAGAR-SZENTESI 2003: 126)

Hungarizmi koji nestaju mogu se podijeliti na dvije skupine:

a) hungarizme koji u govoru Goričana imaju odgovarajuće ekvivalente hrvatskog podrijetla (bilo starih kajkavskih leksema, bilo leksema koji su prodri iz standarda i fonološki i morfološki se adaptirali³³), npr. *b'otruviti* (**bátorít**) »bodriti, tješiti«, *c'intür* (**cintorom**) »groblje«, *ć'onta* (**csont**) »kost«, *forguf* (**forgó**)³⁴ »vir«, *j'apa* (**apa**) »otac«, *japica* (**apa**) »otac« »djed«³⁵, *j'ezery* (**ezer**) »tisuća«³⁶, *jezer'ača* (**ezer**) »tisuća«) »novčanica od tisuću novčanih jedinica«, *k'orćuļa* (**koresolya**) »klizaljka«, *'ovuđa* (**óvoda**) »dječji vrtić«, *p'ek* (**pék**) »pekar«, *vad'os* (**vadász**) »lovac«

b) hungarizme koji označuju one denotate koji nestaju zbog izmijenjenog načina života, npr. *b'aga* (**bagó**) »duhan za žvakanje«, *ć'alij* (**csálé**) »ukoso, nakrivo«) »uzvik kojim se konjima i kravama nareduje da zaokrenu desno kad vuku

32 »NULTA SEMANTIČKA EKSTENZIJA (Zero Semantic Extension) javlja se kada značenje engleske posudenice replike, pošto se integrirala u sustav jezika primaoca, ostaje nepromijenjeno i potpuno odgovara značenju engleske riječi modela. To se osobito odnosi na izraze koji se ograničavaju na jedno uže specijalizirano područje.« FILIPOVIĆ 1986: 161

33 »Hungarizmi koji su dio današnjeg standarda (*bunda*, *cikla*, *gulaš*, *lepinja*, *šator* itd.) često su jedini označitelji dotičnog pojma, stoga su i funkcionalno obogatili hrvatski leksički fond, dok je kod supstandardnih hungarizama – upravo zbog nedostatka adekvatnih jezičnih potvrda i rječnika – teško utvrditi radi li se o riječima za značenje kojih dotada nije bilo drugih označitelja u dotičnom idiomu, ili su ti hungarizmi tzv. luksuzne posudenice (Nyomárkay 1993: 113) koje su samo sinonimi već postojećih oblika.« ŽAGAR-SZENTESI 2003: 125

34 *forgov* 'längliche Sandinsel', Beleg nur in AkRj.
Et – Ung. *forgó* 'Wirbel', 'Wasserstrudel', substantiviertes Part. Präs. von *forg* 'sich drehen', 'kreisen'. Die Namenübertragung auf Sandinsel erklärt sich damit, daß bei Sandbänken im Fluß meistens Wirbel entstehen. HADROVICS, 1985: 236.

35 Taj se leksem danas koristi isključivo za starije pradjedove. Nezamislivo je da se neki »novopečeni« djed nazove *j'apicum* ili novopečeni otac *japom*.

36 Broj *j'ezery* (**ezer**) istisnut je od *x'ilade*. Najstariji ga još upotrebljavaju u afektivnijim iskazima: *J'ezery p'ot sam jij r'keu ka n'a 'išla t'q!* »Tisuća puta sam joj rekao da ne ide tam!« *Išče ga j'ezery l'et v H'ravatski n'a pam'eti!* *T'isuća* se još nije šire udomačila u govoru Goričana, pa ni kod najmladih govornika. Uz imenicu *x'ilad'arka* »novčanica od tisuću novčanih jedinica« najstariji upotrebljavaju i imenicu *jezer'ača*.

kola«³⁷, čiga (**csiga**) »kotur na zdencu«, *kep'čiek* (**köpönyeg**) »vojnički plašt«, *ketⁱeš* (**kötés**) »zavežljaj; pletivo«) »mjera za duhan«, *k'iš b'iruf* (**kis biró**) »seoski bubenjar«, *mej'arýjuš* (**május**) »svibanj«) »noćna zabava u šumi koja se organizirala u svibnju«.

Većina je hungarizama koji imaju odgovarajuće ekvivalente hrvatskog podrijetla s njima supostojala u govoru Goričana i prije prodora standarda (*c'intur* / *gr'obje*, *č'onta* / *k'ost*, *f'orguf* / *v'ir*, *j'apa* / *j'otec*, *vad'os* / *l'ovec*), no tek je široka ekspanzija standarda potisnula to supostojanje u korist domaćih kajkavskih riječi. Vrlo je začudno sa stajališta jezične ekonomije što se toliki broj istoznačnica zadržao do danas bez ikakve političke prisile. Objašnjenje vjerojatno leži u činjenici koju ističe Žagar-Szentesi: »Pritom je socijalni karakter dodirivanja dviju jezičnih zajednica bio sasvim neposrednog i lokalnog tipa, dakle govornici su mahom bili u stvarnim kontaktima kroz svakodnevne životne situacije (za razliku od dodirivanja hrvatskog jezika s engleskim ili francuskim, na primjer).« (ŽAGAR-SZENTESI: 2003, 124.)

Malo je hungarizama koji bez obzira što kod njih nije provedena suvremena sekundarna semantička adaptacija i što su prihvaćeni ekvivalenti hrvatskog podrijetla i dalje postoje kao dio aktivnog leksika većine ispitanika:

a) Replike vezane uz model **beteg** dobro se čuvaju zbog eufemističkog prihvata spram leksema vezanih uz *b'olest*, pa čak i kod onih najmladih: *b'etek*, *bet'ežen*, *betež'ica*, *betež'ik*, *betež'uvati*, *zbet'ežati*.

b) Neki se hungarizmi sa zadovoljavajućim hrvatskim zamjenama čuvaju samo u frazemima. Ako nekoj djevojci kažemo da je *l'i epa k'aj b'oba*, mogla bi se naljutiti jer bi prema pravilu da svako 'o potječe od *a*, mogla zaključiti da smo je usporedili s babom. No *b'oba* je ovdje hungarizam i znači »lutka« (**baba** »djenče; lutka«). Postoji i frazem *med'vena b'oba* »lutka od licitara«. Hungarizam *f'ela* (**féle**) hrvatska riječ *v'rsta* još nije posve istisnula u polufrazeologiziranim svezama: *B'ilu je na sv'atjima xr'one s'ake f'ele*. »U svatovima je bilo hrane sva ke vrste«; *J'ega t'am s'ake f'ele l'udi*. »Ima onđe ljudi svih vrsta..«

c) Imenica *tūč'er* (**tölcsér**) »lijevak« dobro se čuva zbog pučke etimologije s glagolom *teći*.³⁸

9.2. Suvremena sekundarna adaptacija kao način čuvanja hungarizama u aktivnom leksiku³⁹

9.2.1. Pretežna upotreba hrvatske riječi umjesto posudenice i nestanak denotačija koja ona označuje ne mora nužno značiti njezin nestanak. Ona se može odr-

37 U Štrigovi je zabilježen oblik č'ø

38 Ung. *tölcsér*, dial. *töcsér*, *töcsir* 'Trichter', seit etwa, 1405, abgeleitet aus *tölt* 'gießen'. Die skr. Formen *točer* u. *točir* entsprechen ung. *töcsér* u *töcsir*; *točijer* ist eine bewußt jekavisierte Form wie *saltijer* zu *psaltir*; *točar* ist in Anlehnung an das Suffix *-ar* entstanden. – Verknüpfung mit *tok* (Skok) hat nur volksetymologischen Wert. HADROVICS, 1985: 505–506.

39 Žagar-Szentesi ističe iznimno velik broj modifikacija izvornih značenja kod hungarizama u odnosu na ostale posudenice: »Premda se u opisivanju semantičkih promjena u našem cjelokupnom istraživanju najviše usredotočujemo na promjene u ekstenziji značenja, u vezi s mardarskim posudenicama mora se upozoriti na velik broj primjera kod kojih su modificirana

žati tako da zadrži za sebe barem dio semantičkog polja koje je prije imalo ili da proširi svoje značenje. Naime, smanjena učestalost upotrebe posudenice dovodi do labavljenja intenziteta i preciznosti njezinoga značenja, a to otvara prostor novim sekundarnim adaptacijama proširenjima ili suženjima njihova značajskoga polja. To novo značenje najčešće je derogacija u odnosu na staro⁴⁰, no ima primjera ostanka na nultom stadiju neutralnog značenja ili smanjenja stupnja derogacije.

9.2.2. Primjeri za derogaciju (pogoršanje) značenja:

–*b'oc* (m.) (**gombóc**) »valjušak«) – Izostavljanjem prvog dijela hungarizma *gu*^m*b'oc* dobivena je imenica *b'oc* koja ima značenje: »krpice od tijesta koje se stavljuju u juhu«. U tom značenju kod mladih ispitanika potiskuje ju hrvatska riječ *k'rpiće*. Hungarizam mladi ispitanici još često upotrebljavaju u frazemu *b'iti k'ak b'oc* »ispasti pregust, a premalo rahao – o kolačima, kruhu« (*Kul'oc je k'ak b'oc*).).

–Imenica *b'ota* (**bot**) »štap, batina«) kod starijih ispitanika znači »svaki duži okrugli komad drveta, bez obzira je li obraden ili slučajno naden u prirodi«. Kod mladih ispitanika taj je hungarizam suzio značenje na »duži okrugli neobradeni komad drveta slučajno naden u prirodi«. Za obradeni duži okrugli komad drveta upotrebljava se imenica *št'ap*. Stariji bi rekli *X'oda z b'otum*. »Hoda sa štapom.«; *Z b'otum na r'it d'ub'is!* »Batinom ćeš dobiti po stražnjici!«, a mlađi *X'oda s št'apum*; *S št'apum te pu r'iti nał'uplem!* Imenicu *batina* ispitanici ne koriste.

–*ć'iga* (**csiga**) »kotur na zdencu«; *ć'i*ega »nešto tako loše napravljeno da će se odmah srušiti« Pejorizacija leksema *ć'iga* ostvarena je promjenom *i* >i*e*⁴¹. Taj je novi oblik potvrđen u frazemu *ć'i*ege *d'el*a »ironični komentar nekomu tko slaže nešto za što je vidljivo da će se srušiti – uludo gubiti vrijeme«. Taj frazem upotrebljavaju i mladi ispitanici.

–*ć'onta* (**cson**) »kost«) – Kod mladih ispitanika značenje toga leksema suzilo se na životinjske kosti, i to u kontekstu jela: *S'ame ć'onte sam d'obju na u'b'e-
du.* »Same kosti sam dobio na ručku.« *X'iti p'esu ć'onte!* »Baci psu kosti!«

značenja po ekstenziji popraćena karakterističnim promjenama i u drugim vidovima značenja – prije svega pejorizacijom ili melioracijom, odnosno metonimijskim/metaforičkim modifikacijama izvornog značenja. Čini se da je omjer takvih miješanih adaptacija u korpusu hungarizama prilično velik u odnosu na posudenice iz drugih jezika obuhvaćenih ovim istraživanjem.« ŽAGAR-SZENTESI 2005: 76.

40 »Semantička analiza te promjene značenja u jednom jeziku pokazala je da je pejorizacija, tj. razvoj prema pogoršanju značenja, vrlo česta (pa su je neki semantičari povezivali s temeljnog tendencijom razvoja), dok je poboljšanje značenja mnogo rijede (jer se u mnogim slučajevima radi samo o smanjenju stupnja pejorizacije, ali se ne prelazi nulti stadij neutralnog značenja).« FILIPOVIĆ 1986: 160

41 U govoru Goričana postoji još nekoliko parova istorodnih leksema koji se razlikuju po fonemima *i* / *ie*: *v'inec* »pogrebni vjenac« / *v'ene* »ukrasni vjenac u sve druge svrhe osim pogrebne«; *t'irati* »tjerati« / *t'erjati* »utjerivati dugove«.

–*gumb’oc* (**gombóc** »valjušak«) »okruglice od grisa koje se stavljaju u juhu« – Osim temeljnog značenja iz kulinarstva za koje se danas upotrebljava imenica *kruglica*, *gumb’oci* su čirevi koje ljudi dobivaju zbog loše higijene nakon vršenja velike nužde. Posebice je to bilo nekada kad su se često upotrebljavali okomci od kukuruza umjesto toaletnog papira.

–*x’adnać* (**hadnagy** »poručnik«)⁴² – To je primjer gdje je termin iz vojnog nazivlja (kojeg se sjećaju samo najstariji ispitanici) očuvan samo u svadbenom kontekstu: *x’adnać* je sudionik svatova koji poslije ponoći pleše ples *z’ele* kojim se provjerava da mladenka nije hroma.

–*j’apatīca* (**apáca** »časna sestra«) – U pozitivnom i neutralnom kontekstu upotrijebit će se poimeničeni pridjev *ć’asna*. Hungarizam *j’apatīca* danas se upotrebljava isključivo u negativnom kontekstu: *D’išla je med j’apatīce*. »Otišla je u samostan.« (ispitanik se negativno odnosio prema konkretnom primjeru); *Drž’i se k’aj j’apatīca*. (frazem u značenju »pravi se poštena, a nije«), *V’eć i j’apatīce v’oziju ’auta*. (automobili se ispitaniku čine nečim neprikladnim za povučeni život redovnika).

–*kan’os* (**kanász** »svinjar«)⁴³ – Čuvara svinja više nema, a stari se madarski leksem sačuvao kao rijetko prezime ili nadimak u značenju »krajne siromašna i zaostala osoba« tako da je značenje »čuvar svinja« gotovo i izgubljeno. Madarski korijen **kan* sačuvan je u imenici *kanž’or* »nerast«, ali tek od Podturna na zapad Međimurja, dok se u govoru Goričana, cijelom donjem poddijalektu i slovenskom književnom jeziku koristi domaća riječ *mar’ostec* (promjena *n* > *m*). Leksem *kanž’or* koristi se i u slovenskom Prekomurju.⁴⁴

–Leksemi vezani uz model **pajtás** »priatelj« također su dio aktivnog leksika svih ispitanika: *pajd’oš*, *pajdaš’ica*, *pajdaš’ija*, *pajd’ošiť se*, *spajd’ošiť se*. No kod starijih ispitanika nema razlike između *prij’ateļa* i *pajd’oša*. Za mlade ispitanike navedeni hungarizmi suzili su značenjsko polje na odnos površnjeg druženja, najčešće mladih ljudi, dok se leksemi vezani uz imenicu *prij’ateļ* upotrebljavaju za izražavanje dublje povezanosti među ljudima.

–**Š’imek** (**Sümeg**) – Naziv grada iz zapadne Madarske sačuvan je u blago pogrdnom frazemu: *Idi v Š’imek!* što odgovara domaćem izričaju *Idi v r’it!* Najstariji ispitanici sjećaju se da je taj grad za vrijeme 2. svjetskog rata bio centar ustrojavanja vojničkih jedinica i zbog toga odredište brojnih regruta iz Međimurja koje su tamo dovozili vlakom.

42 Ung. *hadnagy* 'Befehlshaber, Kommandant', (heute) 'Leutnant' HADROVICS, 1985: 250

43 Ung. *kanász* 'Schweinehirt'; – sichere Belege seit 1589 (TESz), abgeleitet aus *kan* 'Eber' mit dem Suffix der Berufsnamen –ász, –ész, wie *halász* 'Fischer', *vadász* 'Jäger', *kertész* 'Gärtner'. Ursprungs des Grundwortes nicht geklärt. HADROVICS 1985: 290

44 kanžar (m), g *kanžarja* »veper«, merjasec (pkm.), dial. tudi *koužar*, *konžar*, *kanžour* (gradivo za LAS). Gotovo izposojeno iz neke madž. izvedenke apel. *kan* »praščić, zvodnik, dedec«. BEZLAJ 1982: 16

–vel’estuvati / ver’estuvati (**virraszt**, **verraszt**) »bdjeti, stražariti«⁴⁵ – Značenje je ovoga glagola »bdjeti uz mrtvaca«. Danas pokojnici više ne leže kod kuće i nema noćnog bdjenja nad njima pa se ovaj glagol uglavnom upotrebljava u pejorativnom značenju »predugo se negdje zadržavati i pridavati veliku pažnju nečemu ne bi trebalo«: *K’aj buš t’am vel’estuval? B’as te j’oku tr’ebaju!* »Nemoj se tamo zadržavati. Baš te jako trebaju!«; *N’ej mi t’u vel’estuvati!* ‘Imam p’osla. »Nemoj se tu zadržavati! Imam posla!«

9.2.2.1. Tendencija k derogaciji kod imenica koje u N jd. završavaju na –uš

Imenice koje u N jd. završavaju na –uš⁴⁶ brojne su u govoru Goričana. Kod jednih se imenica radi o hungariziranom latinskom sufiksnu –us, npr. *katek’izmūš* (**katekizmus**) »catekizam«, *k’oruš* (**kórus**) »kor«; *pleb’onuš* (**plébános** »župnik«) »svećenik«; kod drugih o derivativima nastalim od imenske osnove + sufiks –s [š] za tvorbu pridjeva, a kojemu često prethodi tzv. spojivni samoglasnik, npr. *fokuš* (**fokos**) »sjekira; češagija; razmetljivac; vrsta čekića; palica starještine na svadbi«) »palica starještine na svadbi«; »grubo obrađeni duguljasti komad drva za pomoć u hodanju koji imaju jako siromašni ljudi koji ne mogu kupiti pravi štap za hodanje«, *š’ipuš* (**sípus**) »frulaš«, *t’uruš* (**túró** »svježi sir«) »sušeni sir s paprikom«; a kod trećih o dodavanju toga završetka na domaće imenice, npr. *klat’oruš* »skitnica«, *c’ijnkuš* »zvono s najtanjam zvukom koje zvoni kad umre dijete«. Replici *’inuš* »najmladi šegrt« odgovara madarski model **inas** (»mladić; štitonoša; sluga; šegrt«) u kojem završni suglasnik –s [š] pada korijenu.

Većina je imenica koje završavaju na –uš još dio aktivnog leksička, npr. *c’ijnkuš*, *fonduš* »gradilište«, *g’aciuš* »bagrem«, *g’ustuš* »okus«, *j’olnuš* »zavidnik«, *katek’izmuš*, *klat’oruš*, *k’oruš*; *p’asuš* »putovnica«; *pleb’onuš*, *sl’otki* *j’onuš* »kopar«, *t’uruš*. Rjede su takve imenice prešle u pasivni leksik, npr. *’arkuš* »arak« (potisnula ju je imenica ’arek), *gul’ombuš* »dječji metak od kudjelje«; *’inuš*, *kl’oruš* »ogrlica«, *mej’arijuš*, *š’ipuš*.

Zanimljiva je distinkcija ostvarena sufiksom –uš u paru imenica *ć’iga* i *ć’iguš* (**csiga** »kotur na zdencu«). *ć’iga* je kotur na zdencu, a *ć’iguš* zvrk (*Vrt’i se k’aj ć’iguš*).

Kod mnogih imenica na –uš vidljiva je tendencija k derogaciji:

45 Ung. *virraszt*, *verraszt* ‘wachen’, kausative Bildung zu *virrad* ‘es dämmert, der Morgen bricht an’, beides abgeleitet aus der finn.-ugr. Wurzel *vil-*, *vir-*, aus der auch *világ* ‘Licht, Welt’ und *virág* ‘Blüte, Blume’ stammen; *virrasztó*, *verrasztó* ‘Wächter’ ist das Part. Präs. zu *virraszt*, schon früh substantiviert und auch als PN reichlich belegt.

46 Hadrovics tvrdi da su hrvatski hungarizmi na –uš tipičniji za sjeverozapadno, kajkavsko područje i starija razdoblja madarsko-hrvatskog (kajkavskog) dodira, dok je sufiks –oš tipičniji za područja u kojima je stanovništvo kasnije došlo u intenzivniji dodir s madarskim jezikom, kao što su Slavonija, sjeverna Srbija i Vojvodina (nekadašnja južna Ugarska). HADROVICS 1985: 64 Zbog neutralizacije *u* i *o* u nenaglašenoj poziciji, teško je utvrditi radi li se u govoru Goričana o sufiksnu –oš ili –uš, a i madarsko-hrvatski kontakti su u Medimurju znatno veći nego u drugim dijelovima sjeverozapadne Hrvatske.

-fišk’arijuš (**fiskárius**) »odvjetnik«) – U značenju »odvjetnik« imenica *advukat* potpuno je potisnula hungarizam *fišk’arijuš*. Danas taj hungarizam znači: »onaj koji se razmeće učenošću; mudrijaš« (*D’išeu se v’učit za fišk’arijuša.* – Ispitanik nije htio reći da se netko upisao na pravni fakultet, već je iskazao zavist prema onomu tko ima mogućnost školovati se; *’On tij je pr’ovj fišk’arijuš.* »On je pravi mudrijaš.«).

-x’okuš / f’okuš⁴⁷ (**fokos**) »sjekira; češagija; razmetljivac; vrsta čekića; palica starještine na svadbi«) – Od značenja potvrđenih u madarskom jeziku (sjekira; češagija; razmetljivac; vrsta čekića; palica starještine na svadbi) u Goričanu je potvrđeno samo ono iz svadbenog konteksta, i to samo od najstarijih ispitanika. U međuvremenu je značenje te imenice derogiralo: »grubo obradeni duguljasti komad drva za pomoć u hodanju koji imaju jako siromašni ljudi koji ne mogu kupiti pravi štap za hodanje« – *klex’oikuš*.

-k’etuš, ket’ušiti se (**kettős**) »suradnik; drug«) – Kod starijih ispitanika značenje te imenice i glagola tvorenog od nje povezano je sa suradnjom u neutralnom smislu. Za mlade ispitanike ta su značenja derogirala u pravcu suradnje u nekom sumnjivom poslu, čak i zabranjenom ljubavnom odnosu (*T’eg dv’o su ket’uši.* »Ta dvojica tajno suraduju.«; *’Unda si je n’asęu sv’oje k’etuše i v’ę t’ira š’efta.* »Onda je našao svoje suradnike i sada vodi posao.«; *’Oni se ket’ušiju.* »Oni tajno održavaju ljubavnu vezu.«).

Ti su leksemi najvjerojatnije nastali od madarskog priloga / imenice *kettos* »dvostruko, duplo« / »blizanac«. Hadrovics kaže da u madarskom jeziku nema potvrde za značenje koje bi išlo u pravcu zajedničke akcije ili druženja⁴⁸, no nije teško povezati blizance i dvostrukost sa zajedništvom. Mala je vjerojatnost da su ti leksemi nastali od germanizma ’die Kette’ »lanac⁴⁹ iako nas i lanac može asocirati na povezanost.

–I imena svetaca na *-uš* derogirala su svoje značenje. Sveti se Vincent danas više ne slavi u puku, a spominje se samo u frazemu *T’ak si k’aj Vič’encijuš.* »Jako si mršav.«

Za svetog Nikolu samo najstariji govornici govora Goričana koriste madarski oblik *Mijkl’oš* (**Miklós**): *D’eni si č’ižmu na ubl’ok ka tij Mikl’oš n’ekaj duṇ’ese.* Za blagdan svetog Nikole koristi se imenica *Nijkul’iie*, no kad se pripovijeda o nekadašnjem običaju da se na taj dan tuku i plaše djeca, koristi se stari oblik

47 Promjena *f > x* česta je u Goričanu i Prelogu, npr. *m’exki / m’efki, l’exki / l’efki, zm’exki / zm’efki, ž’okki / ž’ofki.*

48 Ung. *kettos* 1. ‚zweifach, doppelt‘; 2. (Subst.) ‚Zwilling‘. Lautform und Schreibweise (bei Bel *kettus*) lassen keinen Zweifel über die ung. Herkunft des Wortes zu, auffallend ist jedoch, daß die Bed. ‚socius, sodalis‘ im Ung. nirgends nachweisbar ist; dafür wird das aus dem Slaw. übernommene *társ* gebraucht, so auch an den oben angeführten Bibelstellen. HADROVICS 1985: 307

49 Blažeka je u prijašnjim radovima mislio da je riječ o germanizmima: »Leksem *k’etjina* u značenju ‚lanac‘ (**die Kette**) nitko više ne koristi. No ostao je u frazemu *Tr’eba te sv’ezati na k’etinu.* koji se kaže djetetu koje je nestao.« BLAŽEKA 2001: 12

Mjkl'oševi: Na Mjkl'oševi su x'odalj d'ecu b'it. Zbog toga možemo reći da je imenica *Mjkl'oševi* derogirala svoje značenje jer se ne koristi u kontekstu davanja djece već u kontekstu njihova plašenja.

Čak se i Isus Krist u madarskom obliku *J'ezuš Kristuš* (**Jézus Krisztus**) koristi u derogiranom značenju: *K'aj J'ezuš je.* (o bradatom čovjeku duge kosе⁵⁰); *J'et je 'on pr'ovi kr'istuš!* (misli se negativno); *K'aj bum s t'ema k'ristušima tj'eden dn'i d'elau?* Vjerojatno se kod *kr'istuša* radi o skraćivanju izbacivanjem prefiksa od *'Antikr'istuš*.

9.2.3. Primjeri za smanjenje stupnja derogacije značenja:

Za amelioraciju Filipović kaže da je vrlo rijetka i da se u mnogim slučajevima radi o smanjenju stupnja pejoracije, ali da ne prelazi nulti stadij neutralnog značenja (FILIPoviĆ 1986: 160). To se može reći i za sljedeće primjere iz govora Goričana.

-berl'ondūvati (**bolond** »lud, budalast«) – Taj je glagol nastao od madarskog pridjeva i imenice *bolond* koji je slavenskog podrijetla⁵¹. Mladi ga ispitanici upotrebljavaju u značenju »govoriti bez stanke« (*St'olnu je berl'ondūvala ka sam n'iem'ogla d'oji du r'iču*) što je smanjenje pejorativnosti prema značenjima iz madarskog jezika i potvrđama starijih ispitanika koja su povezana s ludošću i besmislenošću onoga što se govori. Sekundarno *r* kao pojačavatelj onomatopejičnosti u tom glagolu postoji još i u Prelogu, dok je u srednjem poddijsalektu (npr. Podturen, Vratišinec) uobičajeniji oblik koji čuva korijen iz madarskog jezika: *būl'ondūvati*.

-čal'oren (**csalárd** »varljiv«)⁵² – Kod starijih ispitanika značenje toga pridjeva slično je kao i u madarskom jeziku: »podmukao, prijetvoran«. Kod mlađih ispitanika znatno se smanjilo njegovo negativno značenje i suzio kontekst uporabe: *čal'orne* su one žene, obično starije, ako ne govore puno, ali kad progovore, rado upućuju »otrovne strelice« na račun drugih.

-xitv'olen (**hivtelen; hitvány** »sraman, nečastan; jadan«)⁵³ – Za taj pridjev Hadrovics kaže da je u hrvatskom jeziku zabilježen samo kod Pergošića, i to u značenju za moralnu iskvarenost (*na steguvanje i pokaranje hudih diel hitvál-*

50 Rekao je to jedan ispitanik za varaždinskoga gradonačelnika dr. Ivana Čehoka.

51 Ung. *bolond* 'verrückt, närrisch, Narr'; – ; als Substantiv 'Narr', seit etwa 1372 belegt, als Adjektiv 'närrisch, unvernünftig' seit 1381. Slawisches Lehnwort < *blqdZb*. HADROVICS 1985: 152–153.

52 Ung. *csalárd* 'falsch, trügerisch, betrügerisch' (seit etwa 1372), ein Derivat des Verbs *csal* 'betrügen, hintergehen (TESz, vgl. auch *čalovati*). Bei der Übernahme erhielt das Wort die Adjektivsuffixe *-n* und *-ljiv*; *čalar* wurde als vermeintliches Grundwort zu *čalaren*, *čalarIiv* zurückgebildet. HADROVICS, 1985: 173–174

53 Entweder ung. *hivtelen* 'unteu', wie es Kadlec (Perg 264) deutet, oder *hitvány* 1. 'mager, schwächlich, schlecht, erbärmlich, fehlbar'; 2. böse, niederträchtig'. Wegen Mangels an anderen Belegen beide Deutungen unsicher. HADROVICS 1985: 265

nih ljudi Perg 21), a to je značenje potvrđeno i u govorima pomurskih Hrvata. Stariji ispitanici iz Goričana nisu potvrdili upotrebu u kontekstu moralne iskvarenosti, već samo slaboga fizičkoga razvoja, i to za ljude, životinje i biljke (*Xitv'olna d'eca su se skr'ivala v x'iz̄i*. »Bolesna su se djeca sakrivala u kući.« – Misli se na djecu s osobitim potrebama od rođenja; *'Ak je t'ele b'ilu xitv'olnu, pr'odalj smu ga.* »Ako je tele bilo bolesno od rođenja, prodali smo ga.«; *'Ak su se n'ie pu;br'ale zl'atice, kalampr'er je b'iu xitv'olen.* »Ako se nisu pokupile krumpirove zlatice, krumpir je bio vrlo sitan.«). Kod mladih ispitanika taj je pridjev ograničen samo na poljoprivredni kontekst.

-šćapiti (csap »udariti«) – Kod starijih ispitanika *šćapiti* i *vuđr'iti* su isto-značnice (*M'orau si fejst šćapiti pu dr'evi ka se rask'olila*). Kod mladih ispitanika glagol *šćapiti* i dalje znači »udariti«, ali vrlo blago, i to u nekom šaljivijem kontekstu (*Šć'apila sam ga pu r'okj duk me št'eu p'etati*. »Udarila sam ga po ruci kad me htio dirati.«; *Šć'apiju ix je klex'otkum duk su ga s'rdili*. »Udario ih je štapom kad su ga lutili.«). Za ozbiljno udaranje upotrijebit će se glagol *vuđr'iti*.

Umetanjem š u madarsku osnovu došlo je do homonizacije s glagolom *šć'apiti*: 1. »dohvatiti nešto *šć'apum* – napravom za obiranje voća«: *K'omaj sam šć'apiju 'onu l'epu j'abuku*. »Jedva sam dohvatio onu lijepu jabuku.« 2. »uhvatiti«: *Šć'apili su ga puļic'ajci duk je kr'aū d'rva*. »Uhvatili su ga policajci dok je krao drva.«

-t'olvaj (tolvaj »razbojnik, otimač«)⁵⁴ – U današnjoj upotrebi toga leksema vidi se znatno poboljšanje značenja u odnosu na ono nekadašnje. Kod starijih ispitanika potvrde idu u pravcu neradnika, lopova, skitnice, pa čak razbojnika (slično kao u madarskom jeziku), dok je za mlade ispitanike *t'olvaj* neka vrsta šaljivčine i obješnjaka.

9.2.4. Primjeri za proširenje ili suženje značenja koje nije derogacija značenja ili smanjenje pejorativnosti:

-xei'ovati (henyél »jenjavati«) – Od općeg značenja »jenjavati« koje se nekada koristilo u svim kontekstima (*Sn'iek xen'ovle; P'osle r'ata je b'iu v'elkj gl'ot, a 'unda je pu'm'alj ipak xei'oval.*«), značenje toga glagola suzilo se samo na jenjavanje fizičke boli: *Z'op pu'm'alj xei'ovle.* »Zubobolja polako prestaje.«; *Gl'ova xei'ovle.* »Prestaje glavobolja.«

-pleb'onuš (plébános »župnik«) – Replika *pleb'onuš* danas je suzila svoje značenje u odnosu na ono nekadašnje. Za starije ispitanike *pleb'onuš* je isključivo župnik, kao i u značenju madarskog modela. Za mlade je ispitanike značenje te replike »svećenik općenito«: *'Ide za pleb'onuša.* »Uči za svećenika.«;

⁵⁴ Ung. *tolvaj*, früher *tulvoj, tolvoj* 'Dieb', als Adj. 'diebisch'; belegt seit 1214, unbekannten Ursprungs. HADROVICS, 1985: 509 –511

V'ęć i pleb'önüşti pl'ešeję z ž'ęnamę. »Već i svećenici plešu sa ženama.«; D'ęset pleb'önüşti mą je b'ilę na spr'evuđu. »Deset mu je svećenika bilo na sprovodu.«

*-t'ok, t'okica (**tok** »futrola«) – Imenica **tok** nekada je značila »futrola«. Tok je danas samo pernica za školu (Zg'ubią sam t'oka v šk'oli; K'upi mị n'ovuđga.). Sufiksom *-ica* tvorena je imenica *t'okica* koja ima nekadašnje značenje imenice *t'ok*, a to je futrola općenito: *D'ę mị je t'okica za č'ole?*; *Imam t'okicu za m'o-bitel.**

9.3. Primjeri zanimljivijih primarnih i starijih sekundarnih semantičkih adaptacija:

*– 'ajendek (**ajándék** »dar, poklon«) – U govoru Goričana hungarizam *'ajendek* suzio je značenje od dara i poklona općenito na nagradu koja se daje nekomu za pruženu pomoć u nekom poslu iako se nije ništa tražilo.*

*– b'očkųr (**bocskor** »opanak«) – Značenje toga hungarizma derogiralo je od opanaka i sandala isključivo prema značenju »stare iznošene cipele koje se obuvaju isključivo za polje ili blato«: *B'uż si b'očkųre duć p'ęś sn'ožit št'alu.* »Obuj stare cipele kad čistiš štalu.«; *N'ęmreś z b'očkųrami 'iti k m'eši.* »Ne možeš u starim cipelama ići na misu.«*

*– c'ines (**szín** »boja«) – Značenje toga hungarizma je »debela olovka u boji koju koriste stolari«. Nejasno je podrijetlo sufiksa *-es* koji se dodao na madarski model.*

*– c'uki, c'ukan (**cuki** – uzvik u značenju »na stranu«)⁵⁵ – U govoru Goričana semantičko se polje uzvika **cuki** potpuno pomaknulo u suprotnom pravcu: u madarskom je to uzvik za tjeranje, a u govoru Goričana uzvik za vrlo blago dozivanje svinja: *C'uki n'a, c'uki, c'uki!* Taj je uzvik poslužio i za tvorbu hipokoristične imenice za svinju: *c'ukan*.*

*– č'okeł (**csáklya** »čaklja«)⁵⁶ – U govoru Goričana ne postoji nijedno od značenja koja Hadrovics navodi za madarski, hrvatski i srpski jezik. U značenju »prst« taj se leksem nekada upotrebljavao u neutralnom kontekstu, a danas isključivo pejorativno: *S'ikam se sv'ođim! č'oklić! r'ivlęs.* »Svugdje guraš svoje prste!«; *M'ęknij č'okłe!* »Makni prste!«.*

*– č'okłaf »nespretan«, č'okłavec / č'okłafka »nespretna osoba« (**csonk** »ostatak nečeg živog što je nasilno odstranjeno; batrljak«) – Značenje fizičkog nedo-*

55 *cuki* »weg da!«. – 1742. nastran, beži, *cuki*, odovud, vmekni se, poberi se! 'back (= pack) dich hinweg' Jam (unter apage); 1818: *cuki!* 'Ruf zum Hunde, das er fortgehe; vox propellentis canem' Vuk (in der Ausgabe 1852 *cuki!*). HADROVICCS, 1985: 168–169

56 Ung. *csáklya* 1. 'Bootshaken, Enterhaken, Fischerhaken'; 2. 'Feuerhaken, Löschhaken'; 3. 'Hakeneisen'; 4. 'Weinpahl, Stecken'. – (seit 1506: ligna ad conductionem Navium que *Chaklja* dicitur OklSz) mit ähnlichen Bedeutungen wie Skr. (außer 'Weinpahl'). Im Ung. ist die Herkunft des Wortes ungeklärt. HADROVICCS: 1985: 171–172

statka gubitka prstiju ili ruke derogiralo je prema nespretnosti. U donjem Međimurju često je prezime Čonkaš i obiteljski nadimak Čunk'osuvj.

–ž'enžika (**gyöngy** »biser«) »žena niska rasta«, ž'enžeš »čovjek niska rasta« (**gyöngy** »biser«) – Zanimljiva je derogacija značenja od bisera do niskog rasta.⁵⁷

–’eš – Madarski naziv za slovo s u govoru Goričana upotrebljava se u prijedložnoj konstrukciji na’eš što znači »u obliku karike«: *Puv'eži v'ozna na'eš*. »Poveži voz (sijena) u obliku karike.«

–xal'osi – Iz konteksta ribarenja (**halászat** »ribariti«) taj je glagol derogirao prema značenju »krasti voće u tudim vrtovima«. Iako to ispitanici nisu potvrdili, možda se današnje negativno značenje može objasniti time da se u nekoj fazi govora Goričana taj glagol koristio u kontekstu zabranjenog lova ribe. Kod pomurskih Hrvata taj se glagol još uvijek koristi u starom značenju: *N'aš J'oži s'aki d'ien xal'osi na M'uru*. »Naš Jožo svaki dan ide na Muru loviti ribe.« (Serdahelj).

–x'oluf (**háló** »mreža«) – U govoru Goričana x'oluf je mjesto u štali kamo se nanosi sijeno, a tek se onda po potrebi stavlja u jasle: *Dn'eszí s'genü f x'oluf. Kr'ave su l'očne*. »Odnesi sijeno u spremnik. Krave su gladne.« U Serdahelju je potvrđeno značenje iz madarskog jezika: *Z v'elkim x'olufum xal'osi r'ibe*. »Velikom mrežom lovi ribe.«

– x'ujš (**hús** »meso«) – Ovdje je madarska imenica u značenju »meso« poslužila za uzvik kojim se grubo tjeraju svinje: *X'ujš!* Do takvog pomaka značenja došlo je vjerojatno zbog krivog tumačenja uzvika madarskih trgovaca na sajmovima.

–k'uta (**kutya** »pas«) – U govoru Goričana k'uta je izmišljeno biće kojim se plaše djeca: *B'o te k'uta z'ela 'ak buš xm'oji*. »Odnijet će te čudovište ako budeš zločest.«

–l'ibu, l'ibu (**liba** »guska«) – uzvik za dozivanje pataka i gusaka – U madarskom je jeziku naziv za gusku nastao od uzvika za dozivanje gusaka *li-li-li*⁵⁸. U govoru Goričana madarski je naziv za tu životinju poslužio za uzvik kojim se ta životinja doziva, i to ne samo ta životinja već i ona koja joj je najsličnija, a to je patka. Od tog je uzvika (li-li-li) nastala i imenica *l'iljka* koja znači mlađado od guske i patke.

57 *d'endeš* 'Weinstockart' – Beleg in AkRe mit der Erklärung 'babski biser'
Et – Ung. *gyöngyös* 'perlig'. Adj. zu *gyöngy* 'Perle'; es ist aber auch möglich, daß in unserem Wort ung. *gyöngyös* 'aus Gyöngyös' (Stadt und berühmtes Weingebet am Fuße des Matra-Gebirges) steckt. HADROVICS 1985: 203

58 Ung. *liba* 'Gänsechen, Gans', seit 1565, gebildet auf dem Lock für Gänsechen *li-li-li*. HADROVICS 1985: 340

-pⁱelda (**példa** »primjer; simbol; slika; kip«) – Za ovaj je germanizam očito da je došao preko madarskog kao jezika posrednika. Značenje u kojem se koristi u govoru Goričana nije zabilježeno u literaturi⁵⁹: »netko tko izgleda loše, iscrpljeno, bolesno« (*K'aj pⁱelda zgled'i 'od d'a je b'iū na k'ēmūter'apiji.* »Loše izgleda otkada je bio na kemoterapiji.«; *Se n'as v'alda s t'om pⁱeldum ž'enju!* »Nećeš se valjda ženiti djevojkom koja tako bolesno izgleda!«). Posebice je zanimljiv glagol izведен od te imenice: *pⁱeldūvatı* impf. »raditi nešto opasno što će vrlo vjerojatno urodit lošim posljedicama« (*Pⁱeldūvau je ka si je n'ogu ft'rgeu.* »Tako je dugo to radio dok si nije slomio nogu.«; *Pⁱeldūvau je dük su ga nⁱe z'aprali.* »Tako je dugo to radio dok ga nisu zatvorili.«).

-v'eteš (**vetés** »sjetva; usjev«) – U govoru Goričana taj je hungarizam zabilježen samo u rečenicama *X'iža smrd'i pu v'etešu.* »Soba smrdi po vlazi.« i *Ž'ena je vu v'etešu.* »Žena ima ovulaciju.« Zanimljiv je put od madarskoga značenja te rijeći do onih značenja u rečenicama iz Goričana. Vjerojatno je došlo do prijenosa značenja povezanog sa specifičnom vlažnosti i mirisom koji zemlja ima na proljeće u vrijeme sjetve.

10. ZAKLJUČAK

U govoru Goričana zabilježeno je stotinjak hungarizama. Najveći dio čine imenice. Od ostalih vrsta riječi najzapaženiju ulogu imaju uzvici madarskog podrijetla.

Od semantičkih polja hungarizmima su najbogatija ona koja se tiču različitih bolesnih stanja, negativnih karakternih osobina i životinja.

Kod transfonemizacije samoglasnika otvoreni samoglasnici iz madarskih riječi prefonologizirali su se u otvorene i srednje samoglasnike, a zatvoreni samoglasnici u zatvorene samoglasnike (*é > i^e, e > e, ó > o, o > o, á > o*). U nenaglašenoj je poziciji u replikama došlo do neutralizacije *u* i *o* te labavog izgovora *i, e* i *a* koji može varirati unutar određenih vrijednosti.

U konsonantizmu je česta disimilacija likvidnih konsonanata (*r > l* i *l > r*) pod utjecajem madarskog jezika.

U morfološkoj prilagodbi većina se imenica iz madarskog jezika prilagodila rodu analogijom prema formalnom kriteriju završnoga glasa. Izuzetak su modeli koji završavaju na **i, ó, o, ú** i **e** kod kojih je došlo do zamjene završnog samoglasnika morfemima iz hrvatskog jezika.

Hungarizmi kod kojih nije provedena suvremena semantička adaptacija, a u govoru Goričana imaju odgovarajuće hrvatske ekvivalente, u velikom broju nestaju iz aktivnog leksika. Kod nekih je hungarizama došlo do suženja ili proširenja značenja koje im još neko vrijeme omogućuju da budu dio aktivnog lek-

59 Ung. *példa* 1. 'Beispiel' 2. 'Symbol' 3. 'Parabel' 4. Bild, Statue, Bildsäule, Darstellung – entlehnt aus mhd. *bilde, bild* mit Lautersatz für die anlautende stimmlose Media (B). Die abgeleiteten kr. Formen wie *pelden* und *peldovati* haben ihre Vorbilder in ung. *példas* (seit 1382) und *peldás* (seit etwa 1416, vgl. TESz). HADROVICS 1985: 409–411

sika. U najvećem se broju takvih slučajeva radi o derogaciji. Nestaju i oni hungarizmi koji označuju denotate koji nestaju iz suvremenog života.

Trebalо bi detaljnije proučiti fonološke, morfološke i semantičke prilagodbe koje su doživjeli hungarizmi u pojedinim mjesnim govorima cijelogra medimurskog dijalekta. Konačni bi rezultat svih takvih istraživanja trebao biti rječnik hungarizama MD-a s pomno obradenim fonološkim i semantičkim varijacijama unutar cijelogra medimurskog dijalekta.

Literatura

- BARIĆ 2002 = E. Barić: *Hrvatsko-madarški rječnik za hrvatske (manjinske) samouprave u Madarskoj*, Hrvatski znanstveni zavod, Pečuh
- BEZLAJ 1982 = F. Bezljaj, *Etimološki slovar slovenskega jezika*. Slovenska akademija znanosti in umetnosti; Inštitut za slovenski jezik. Mladinska knjiga, I. dio – Ljubljana 1977., II. dio Ljubljana 1982., III. dio – Ljubljana
- BLAŽEKA 2001 b = Đ. Blažeka, *Germanizmi u međimurskim govorima*, Riječ, HFD, Rijeka, str. 7–16.
- BLAŽEKA, Đ. 2004 *Govori Međimurja*, doktorski rad u rukopisu, Filozofski fakultet u Zagrebu
- BLAŽEKA 2005 a. = Đ. Blažeka, *Semantička adaptacija germanizama u donjomeđimurskim govorima*, Kaj 1–2 / 2005., Zagreb, str. 82–93.
- BLAŽEKA 2005. b. = Đ. Blažeka, *Odnos govora pomurskih Hrvata prema međimurskom dijalektu*, Zbornik radova s međunarodnog skupa s međunarodnim sudjelovanjem *Na brzu ruku skupljeni skup* (Budimpešta 6. – 7. studenoga 2003.), Hrvatska samouprava Budimpešte, Budimpešta, 2005. str. 143. –152.
- ĐISALOVIĆ 1921 = V. Đisalović, *Srpsko-madarški rečnik*; Novi Sad
- FILIPOVIĆ 1986 = R. Filipović, *Teorija jezika u kontaktu*. Uvod u lingvistiku jezičnih dodira. JAZU, Zagreb
- FRANČIĆ, A. 1997 = *Mađarski elementi u prezimenima Međimurja*, Prvi hrvatski slavistički kongres I., Hrvatsko filološko društvo, Zagreb, str. 241–247.
- FRANČIĆ, A. 1997 = *Mađarski elementi u medimurskoj antroponomiji*. Hrvati i Madari u svjetlu prožimanja kultura i jezika, Bibliotheca Croatica Hungariae, 2, Pečuh, str. 169–175.
- HADROVICS 1985 = L. Hadrovics, *Ungarische Elemente im Serbokroatischen*. Budimpešta
- HERCEG 1946 = J. Herceg, *Mađarsko-srpski rečnik*; Sombor
- KLUGE 1975 = F. Kluge, *Etymologisches Wörterbuch der Deutschen Sprache*, Walter de Gruyter – Berlin – New York
- LONČARIĆ 1995 = *Mađarska i njemačka interferencija u hrvatskom jeziku*, Studia Slavica Savarensia, 1–2, str. 212–221.
- LONČARIĆ 1995 = M. Lončarić: Upitnik za Hrvatski dijalektološki atlas: Serdahelj
- LONČARIĆ, M. 1999 = *Govor Pomurskih Hrvata*. A Mura menti Horvatok a szazadok vonzásában, Murakeresztúr, str. 65–75.
- MAMIĆ 1993 = M. Mamić, *Mađarski elementi u Krležinim djelima*. Jezik. god. 41. Zagreb 1993. str. 40 – 46.
- MARESIĆ 1997 = J. Maresić, *Hungarizmi u podravskim govorima*. Zbornik radova I, Prvi slavistički kongres, Zagreb, str. 297–302.
- MULJAČIĆ 1997/1998 = Ž. Muljačić, *Tri težišta u proučavanju jezičnih elemenata »stranog« porijekla*. Rasprave IZHJLJ, knj. 23–24, Zagreb, 265–280.
- NYOMÁRKAY 1993 = I. Nyomárkay, *Le cas du calque...* Studia Slavica Hungarica 38: 1–2, str. 113–124.

PETRIĆ 1999 = M. Petrić: *Strani jezični utjecaji u govoru serdahelskih Hrvata*. A Mura menti Horvatok a szazadok vonzasaban, Murakeresztur, 1999. str. 32 –37.

ŽAGAR-SZENTESI 2003 = O. Žagar-Szentesi: *Semantička adaptacija hungarizama u hrvatskom jeziku*; u Sočanac, L. et alt.: *Adaptacija modela šest europskih jezika u hrvatskom na semantičkoj razini*; Filologija, 41, 123–130.

ŽAGAR-SZENTESI 2005 = O. Žagar-Szentesi: *Hrvatski u dodiru s mađarskim jezikom*, u Lelija Sočanac... <et al.> *Hrvatski jezik u dodiru s europskim jezicima – prilagodba posuđenica*, Zagreb, 2005. str. 51–84.

Hungarianisms in the Speech of Goričan

In this paper the author analyses the corpus that was collected in the research of the speech of Goričan – a small inhabited place close to the Croatian-Hungarian border. The analysis of the corpus takes into consideration parts of speech, fields of the extralinguistic reality to which the words from the corpus belong and their phonological, morphological as well as semantic adaptation. A special emphasis is given to the analysis of recent secondary semantic adaptations (mainly derogation), by means of which those Hungarianisms that have equivalents in standard language prolong their presence in the active vocabulary of the speakers of the speech of Goričan. The author critically refers to the claim made by Hadrovics that the adverbs that had resulted from the adverbialization of the construction *na* + A/L of adjectives are an influence of the Hungarian language. He divided the examples of verbs with a separated prefix (adverbs of direction) into those where the adverbs can be dropped without any consequence on the meaning and those where the targeted meaning disappears if the adverb is left out.

Ključne riječi: hungarizmi, medimurski govor, Goričan, kajkavsko narječje, dijalektologija, hrvatski jezik

Key words: Hungarian loanwords, dialects of Medimurje, Goričan, Kajkavian dialect, dialectology, Croatian language